Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1929 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 13 iulie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

PÎNĂ LA FESTIVAL - 18 ZILE

...11, 12... 13 iulie. Rînd pe rînd, întoarcem cu emoție filele calendarului. Peste puține zile... 31 iulie... ziua începerii celei de a 5-a mari întîlniri a tinerei generații. Scrutăm depărtările. Vedem parcă de pe acum Varșovia, orașul ridicat din ruine de harnicul popor polonez, în toată splendoarea strălucirii sale. Vedem aevea steagurile multicolore ale tuturor țărilor lumii, unduindu-și faldurile în adierile ușoare ale vîntului. Parcă vedem braț la braț, pe solii tineretului lumii pe străzile însoritei Varșovii în parcuri, la spectacole, pe stadioane, la întîlniri... Sînt reprezentanții viitorului, ai generației ce nu va admite ca cerul senin, să fie înroșit de flăcările unui nou război. Sîntem emoționați. Simțim inima noastră tînără bătînd parcă mai cu putere. Pornim la lucru cu mai mult spor. Mai sînt 18 zile pînă la Festival, se mai pot face multe. Acest sentiment de adîncă dragoste de viață, da o și mai mare forță tuturor tinerilor cinstiți ai lumii de toate culorile. Acest sentiment stăpînește tineretul patriei noastre libere; din Maramureșul îndepărtat și pînă la bătrîna Dunăre, de la țărmul Mării Negre și pînă dincolo de Munții Bihorului.

„Să folosim chibzuit metalul la fiecare fabricat", și-au zis tinerii de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală. Și acțiunea lor a cuprins deja, mii de tineri din industrie, oameni gospodari. Alții au făcut propunerea să se stringă cît mai mult fier vechi pentru cuptoarele Siemens Martin. Chemarea C.C. al U.T.M. adresată în acest sens, a avut un mare răsunet în masele largi ale tineretului nostru. Sute de mii de tineri, muncitori, țărani muncitori, studenți și elevi, pionieri și școlari au pornit însuflețiți să colecteze cît mai mult fier vechi în cinstea Festivalului.

„Ogoarele noastre pot să producă mai mult, holdele noastre pot avea rod mai bogat". Așa au gîndit tinerii colectiviști din Agriș, regiunea Baia-Mare, cînd alături de vîrstnici au pornit acțiunea de a aplica agrotehnica în mod exemplar la îngrijirea plantelor prășitoare.

După orele de muncă, în uzină sau pe ogoare, în școli sau facultăți, utemiștii au privit grijulii împrejur. Ce se mai poate face pentru ca uzina noastră, satul, școala sau instituția noastră să fie mai frumoasă, să îmbrace haină de sărbătoare? Răspunsul l-au dat tot ei. Aici trebuie amenajat un parc, dincolo o bază sportivă, aici trebuiesc sădite flori, dincolo trebuie curățat un teren.

Tinerii entuziaști au organizat — la colțurile Festivalului din fabrici și uzine, în cluburi, cămine culturale, școli și facultăți — serbări și șezători, întîlniri cu scriitorii și alți oameni de știință, au organizat „joi ale Festivalului" conferințe despre lupta tinerei generații, despre pace și progres.

Scriitori și compozitori, sculptori și artiști și-au închinat creații de valoare marei întîlniri a tineretului de la Varșovia, iar pe terenuri sportive și pe stadioane se întrec sute de mii de tineri în cadrul uriașei competiții: „Concursurile Sportive ale Tineretului".

Tineretul patriei noastre se pregătește cu însuflețire pentru ca în fața solilor lumii să înfățișeze preocupările poporului nostru, munca sa pașnică, cultura sa, jocurile noastre repezi ca și apele cristaline ce coboară din piatră în piatră. Din 300 de tineri artiști va fi format ansamblul artistic al tineretului romîn ce va pleca la Varșovia. El va prezenta pe scenele Festivalului, cîntecele și dansurile poporului nostru.

În momentul de față privirile tinerilor din fabrici și uzine, de la sate, instituții, școli și facultăți caută pe cei mai vrednici dintre ei. Își aleg delegații ce-i vor reprezenta la marea întîlnire, iar după aceea, se string în jurul lor.

Mai sînt 18 zile pînă la Festival. Se mai pot face multe. Șirul minunatelor noastre realizări se poate mări. Un mare rol îl au în această direcție organele și organizațiile U.T.M. Trebuiesc continuate pe mai departe cu și mai mare însuflețire acțiunile pornite și sprijinite inițiativele valoroase ce se vor ivi de acum înainte. În industrie, nici un tînăr să nu rămînă în afara întrecerii socialiste și să considere ca o datorie de onoare a sa, lupta perseverentă pentru a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Tinerii țărani muncitori să fie gata pregătiți, pentru a culege la timp rodul holdelor noastre aurii, fără a se risipi un bob.

Încă de pe acum să organizăm și să asigurăm desfășurarea acțiunilor cultural-educative ce vor avea loc în țară în timpul Festivalului, iar în localitățile de graniță, pretutindeni pe unde vor trece, în drum spre capitala tineretului lumii, solii tineretului din diferite țări, utemiștii și tinerii au datoria să organizeze primirea caldă, frățească a oaspeților.

Utemiști și tineri, mai sînt 18 zile pînă la Festival! Să cinstim prin realizări tot mai mari, măreața sărbătoare a tinerei generații!

Însemnări — „Am văzut cu ochii mei"

Aproape ațipisem, cînd niște bătăi puternice în ușă m-au făcut să sar din pat. Cine naiba o fi la ora asta? Supărat și buimac am deschis ușa. Din întunericul coridorului năvăli Mihalache, vecinul meu. Un Mihalache cum nu văzusem de multă vreme. Parcă întinerise. Chicotea vesel. Era frînt de oboseală, dar vesel nevoie mare.

—Ei na, izbucni Mihalache, să mai spui că și ăsta-i zvon, că umblu mereu cu baliverne, că sînt așa și pe dincolo. Iaca, pe asta am văzut-o cu ochii mei. Își băgă degetele în ochi, mai, mai să și-i scoată.

Chicotind mereu, se tot învîrtea prin cameră sărind sprinten cînd pe un picior, cînd pe altul.

— Să nu mai cîrtești că Mihalache e zvonist, domnule (la aceasta mă amenință șmecherește cu degetul). Am să te pun să retractezi tot, în fața celor cărora m-ai bîrfit. Am dovezi și gata.

Începeam să mă înfurii pe palavragiul ăsta bătrîn, pe gura spartă a mahalalei. Dă busna în casa omului la miezul nopții ca să mai spună cine știe ce năzbîtie. Nu degeaba mă păzesc de moșneagul ăsta sicitor, care crede tot ce i se vinde, ba mai pune și ceva de la el. Îi zisei enervat:

— Acum că m-ai sculat din somn, dă-i drumul. Dar scurt!

Atît aștepta și Mihalache. Se așeză tacticos pe fotoliu, își mai șterse odată fruntea de sudoare și începu:

— Tocmai veneam de la frate-meu, acu un ceas. Ca să tai drumul, dau pe Sărindar. Și cum eu nu merg pe stradă cu ochii închiși, mă zgîiam în toate părțile. Cînd deodată, înlemnii. Vedeam și nu credeam.

Pe un geam, scris cît toate zilele: „Bodega ziariștilor".

Auzi frate, se deschide iar birtul unde-mi luam eu fleiculița și halbele cu bere „Bragadiru". Va-să-zică una la mînă. Mai fac un pas și pe casa de lîngă bodegă firme ale ziarelor de altă dată: Ordinea, Lupta, Rampa, Deșteptarea, mă rog toate gazetele care apăreau cu două decenii în urmă. Mă uitam și nu mă săturam. Asta e ca prin vremurile din '36.

Mihalache mă privea biruitor

— Ei ce zici de asta?

Mă uitam la el și nu știam ce naiba să-i spun. Nu a așteptat însă răspunsul meu.

— Ce crezi că scapi așa cu una cu două? Nu nenicule, trebuie să-mi promiți că mîine dimineață în zori mergi cu mine acolo. Vreau să-ți dovedesc că eu nu umblu cu palavre.

A doua zi, mi-am ocărît soarta și — convins că totul e doar o gogoriță — l-am însoțit pînă la locul cu pricina. Cînd mă uit în jurul străzii să-mi vină amețeală. Puhoi de oameni, autobuse, mașini. Mă uit la Mihalache: radia de fericire. Îmi dăduse proba. Nici Napoleon în culmea gloriei nu avusese pe față o expresie de triumf atît de absolută.

Coborîrăm spre mulțimea adunată. Deodată văd în mijlocul străzii reflectoare și aparate de filmat. M-am lămurit: se filma. L-am luat de braț pe Mihalache și amîndoi am prins să ne facem drum prin mulțime. Într-un autobus un grup de figuranți îmbrăcați în tonul modei din '30. Mihalache n-avea însă ochi pentru așa ceva.

Cu chiu cu vai am ajuns în primele rînduri. Acum se vedeau limpede aparatele de filmat, operatorii, regizorii. Dintr-un „Buick" vechi cu șofer în livrea coborî Finteșteanu care se îndreptă grăbit spre intrarea redacțiilor. Apoi, dintr-un colț, se desprinse silueta cunoscută a lui Radu Beligan. În fața lui ieșiră doi tineri care-l salutară respectuos:

— Bună ziua, domnule profesor.

Și depășindu-l unul spuse celuilalt:

— Ce o fi cu Andronic?

Eram complect edificat. Se filmau cîteva scene din noul film artistic „Ultima oră" după piesa lui Mihail Sebastian. Pentru asta, colțișorul de pe strada C. Mille (fostă Sărindar) fusese dat cu două decenii în urmă, punîndu-se toate firmulițele ziarelor de epocă, redeschizîndu-se pentru cîteva ceasuri prăvăliile din preajmă. Furat de ce se petrecea în stradă, uitasem de Mihalache. Îl privii. Stătea lîngă mine, prăbușit, cu fața lividă. Așa, ca o sperietoare de ciori — rătăcită pe străzile Bucureștiului — Mihalache, zvonistul mahalalei părea o cucuvea jalnică pe o casă în construcție.

AL. GIRNEAȚA

Leu cu leu — dăm patriei milioane

Pentru cît mai mari acumulări socialiste peste plan: ★ **14.823.000 lei în regiunea Constanța** ★ În 45 întreprinderi din regiunea Cluj.

Se alătură chemării

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Zi de zi sporește numărul întreprinderilor din regiunea Cluj care se alătură chemării întreprinderilor socialiste din regiunea Stalin, de a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Pînă în prezent într-un număr de 45 de întreprinderi din regiunea Cluj au avut loc consfătuiri de producție în cadrul cărora s-au analizat posibilitățile de creștere a acumulărilor socialiste peste plan. Printre aceste întreprinderi se numără atelierele C.F.R. „16 Februarie", fabricile „Unirea", „Varga Katalin", „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii, precum și fabrica de sticlă din Turda. La fabrica de porțelan din Cluj, de pildă, în urma apariției chemării, a avut loc zilele trecute o consfătuire de producție. Colectivul acestei fabrici, s-a angajat să realizeze peste plan pînă la 23 August, acumulări socialiste în valoare de 98.000 lei, iar pînă la sfîrșitul anului în valoare de 1.117.000 lei.

Asemenea consfătuiri au mai avut loc la trustul „Electromontaj"-Cluj.

Convorbire

VENITURI SPORITE PRIN REDUCEREA PREȚULUI DE COST

În vederea sporirii contribuției tineretului din industrie la acțiunea de realizare a unor cît mai mari acumulări socialiste peste plan, e necesar ca ei să cunoască mai bine aspectele economice și financiare ale activității întreprinderilor.

Pentru a familiariza pe tinerii cititori cu cîteva noțiuni cuprinse în chemarea întreprinderilor din regiunea Stalin, ne-am adresat contabilului șef de la uzinele „23 August" din Capitală. În numerele anterioare ale ziarului nostru, el a răspuns unor întrebări cu privire la acumulările socialiste și realizarea unor venituri sporite prin mărirea productivității.

Continuăm azi convorbirea noastră:

Întrebare. *Cum poate contribui tineretul la reducerea prețului de cost în vederea obținerii unor venituri peste planul întreprinderii?*

Răspuns. *În vederea creșterii permanente a veniturilor întreprinderilor, un rol important îl are scăderea prețului de cost al produselor — unul din principalele obiective ale chemării colectivelor întreprinderilor industriale din regiunea Stalin.*

Reducerea sistematică a prețului de cost trebuie să fie preocuparea de fiecare clipă a tineretului, ca și a tuturor oamenilor muncii din industrie pentru că prețul de cost este cel mai important indice al activității întreprinderilor. Pe măsură ce prețul de cost al produselor scade sub cel planificat, venitul net al întreprinderii va fi mai mare.

În urma străduințelor colectivului uzinei noastre, de pildă, pentru reducerea prețului de cost, în trimestrul I al anului 1955 față de anul 1954 prețul de cost al producției comparabile a fost redus în medie cu aproximativ 12 la sută aproape la toate produsele de acest fel și anume la cazanele Suhov, motoarele de 120 C. P., locomotive de mină, vagoane cisterne, echipamente de frîne pentru vagoane și locomotive, la boghiurile montate, macarale turn B.K.S.M. etc.

În urmărirea creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost, rezervele care mai există și pot fi folosite și de tineret sînt nenumărate.

Lupta împotriva risipei de orice fel în producție, reducerea consumurilor specifice de materii prime și materiale îndeosebi la materialele deficitare, micșorarea consumului de combustibil, de energie electrică, înalta calitate a producției, micșorarea procentului de rebuturi și deșeuri, reducerea cheltuielilor neproductive — iată posibilități mari în activitatea brigăzilor de tineret și teme însemnate de acțiuni pentru raidurile posturilor utemiste de control, ca și pentru adunările generale ale organizațiilor U.T.M.

NOI ANGAJAMENTE

Alăturîndu-se inițiativei patriotice a celor 26 întreprinderi din regiunea Stalin, muncitorii, inginerii și tehnicienii din numeroase alte întreprinderi ale regiunii, după ce și-au analizat posibilitățile și resursele de care dispun s-au angajat să realizeze peste plan acumulări socialiste în valoare de aproape 30 milioane lei.

Numai oamenii muncii din micile întreprinderi metalurgice ale regiunii și-au luat angajamentul să pună la dispoziția statului pînă la sfîrșitul anului acumulări suplimentare în valoare de 8.798.000 lei, cei din sectorul construcții 5.319.526 lei, iar cei din sectorul forestier aproape 5 milioane lei.

Cu spirit gospodăresc

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).

Muncitorii din întreprinderile regiunii Constanța au citit cu mult interes chemarea la întrecere a colectivelor unor întreprinderi din regiunea Stalin pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan. În fiecare loc de muncă au avut loc discuții urmate de angajamente. În consfătuirile de producție s-au analizat succesele obținute pînă acum și posibilitățile de a obține succese tot mai mari.

Rezultatul adunărilor a făcut ca un număr de 49 întreprinderi din regiune să se alăture acțiunii patriotice care are ca obiectiv principal sporirea acumulărilor socialiste verigă importantă în dezvoltarea neîncetată a economiei naționale, în creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Muncitorii din cele 49 de întreprinderi constănțene s-au angajat să contribuie mai activ la creșterea producției și productivității muncii, să folosească cu spirit gospodăresc materia primă și materialele.

La întreprinderile Direcției Navigației Maritime-Constanța măsurile tehnico-organizatorice care vor fi luate prevăd extinderea mecanizării procesului de producție. Astfel, se vor realiza beneficii peste plan — pînă la sfîrșitul anului — în valoare de 2.500.000 lei.

Analizînd posibilitățile pentru reducerea consumului specific, depășind lunar planul de producție cu 5—10 la sută, colectivul întreprinderii de ulei „Argus" s-a angajat să realizeze beneficii peste plan în valoare de 1.754.000 lei, dintre care 965.000 lei vor fi realizați în cinstea celei de a XI-a aniversări a eliberării patriei noastre

Constructorii Șantierului Naval Maritim vor realiza 1.000.000 lei beneficii peste plan, cei de la Energo-Combinat nr. 1 vor da 1.200.000 lei, Trustul nr. 10 Construcții 1.000.000 lei, Întreprinderea raională „30 Decembrie" 770.000 lei etc

Pînă la sfîrșitul acestui an colectivele tuturor întreprinderilor din regiune vor da statului peste plan beneficii în valoare de 14.823.000 lei.

Fiecare zi — folosită la recoltare

Roadele primelor zile de lucru

De cîteva zile la gospodăria agricolă de stat din Stîlpul, raionul Buzău, recoltatul culturilor este în toi.

Întrecerea pornită între tinerii combineri își arată primele roade. Combinerii Moldoveanu Constantin, Manole Ion și Cocor Nicolae au obținut de pe cele 60 hectare recoltate cu combinele lor o cantitate de peste 172.000 kg orz. Anul acesta datorită respectării regulilor agrotehnice producția obținută la orzul de toamnă depășește pe cea planificată cu 350-700 kg. boabe la hectar.

Zilele însorite din ultimul timp a făcut ca și griul de toamnă să fie bun de recoltat. Primii cinci tractoriști cu secerători-legători au și ieșit la recoltatul grîului de toamnă. Printre aceștia sînt și utemiștii Magheru Grigore, Iacob Mihai și Simion Dumitru, care au secerat și legat în primele ore de lucru peste 10 hectare cu grîu. Bătălia pentru recoltatul culturilor păioase în timpul optim este o preocupare de seamă a organizației U.T.M. din gospodăria agricolă de stat din Stîlpu. Tractoriștii și combinerii utemiști sînt totdeauna în fruntea muncilor agricole.

Ei sînt hotărîți să lucreze într-un ritm rapid și cu atenție pentru ca nici un bob de grîu, orz sau ovăz să nu se piardă.

Brigada a II-a fruntașă la secerat

Pe ogoarele gospodăriei agricole colective din Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia recoltatul păioaselor este în toi. Treburi sînt multe de făcut; de aceea colectiviștii folosesc cu hărnicie fiecare zi. Munca bine organizată a dat și de astădată rod. În cîteva zile colectiviștii au terminat seceratul a 56 hectare cu orz de toamnă, iar acum dau zor la treierat. Recolta de pe 26 hectare este de acum treierată.

La recoltatul orzului colectiviștii au avut încă un prilej de a se convinge de avantajele mecanizării. De pe tarlalele însămînțate cu mașinile S.M.T., producția de orz a fost de 2500 kg. la hectar față de 2.200 kg. orz la hectar cît s-a obținut pe celelalte parcele.

Nici după secerișul orzului, colectiviștii nu și-au îngăduit zile de odihnă. De îndată, ei au început seceratul grîului, care a dat în pîrgă. Astfel, în zilele de 8 și 9 iulie ei au secerat cu ajutorul a patru secerători-legători o suprafață de 35 hectare grîu de toamnă. Brigada a II-a condusă de comunistul Ip Buracai a fost prima la secerat.

În primele zile această brigadă a recoltat 12 hectare. Colectiviștii Ion Stan și Dumitru Mușat merită să fie evidențiați pentru priceperea cu care au mînuit secerătorile-legători obținînd cele mai frumoase realizări. Cele 515 hectare de grîu trebuiesc recoltate fără pierderi. De aceea peste cîteva zile în lanul de grîu, alături de secerătorile-legători, va intra și o combină a S.M.T.-ului.

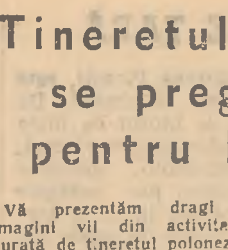
Utemiștii și pionierii ajută la strînsul recoltei

Țăranii muncitori din comuna Popești, raionul Mihăilești, ascultînd de sfatul agronomului, au ieșit să recolteze păioasele cînd acestea au dat în pîrg. Muncind cu hărnicie și pricepere ei au terminat de secerat orzul încă pe la sfîrșitul lunii iunie și acum au început seceratul grîului.

Utemiștii și pionierii dau și ei un prețios ajutor în muncile de recoltare și treieriș. Astfel, în timp ce pionierii strîngeau spicele de orz de pe lotul zootehnic al comunei, utemiștii au ajutat atît la amenajarea ariilor cît și la strînsul recoltei.

Corespondent
MIHAI ȘTEFAN

Tineretul polonez se pregătește pentru Festival

Vă prezentăm dragi cititori o suită de imagini vii din activitatea multilaterală desfășurată de tineretul polonez în întîmpinarea Festivalului. În fabrici și uzine, pe șantiere ca și pe ogoare zeci și sute de mii de tineri s-au antrenat în întreceri obținînd rezultate frumoase. Numai la o singură fabrică din Varșovia, W.Z.B.U.P. — Warynski, în cinstea Festivalului au fost făcute 33 proiecte de raționalizări.

Deosebit de activ e tineretul polonez în munca de pregătire a tradiționalei sărbători a păcii și prieteniei. În toate orașele și satele Poloniei tineretul se simte mobilizat pentru a contribui cu toate forțele și capacitatea sa la reușita deplină a Festivalului. Orașul Festivalului — Varșovia — este amenajat, înflorește, îmbracă haină de sărbătoare văzînd cu ochii, aceasta datorită mîinilor harnice ale tinerilor polonezi. În timpul lor liber, tinerii confecționează daruri pentru participanții la Festival. Gazdele se pregătesc totodată cu multă ardoare pentru a prezenta un bogat și variat program cultural-sportiv în zilele Festivalului.

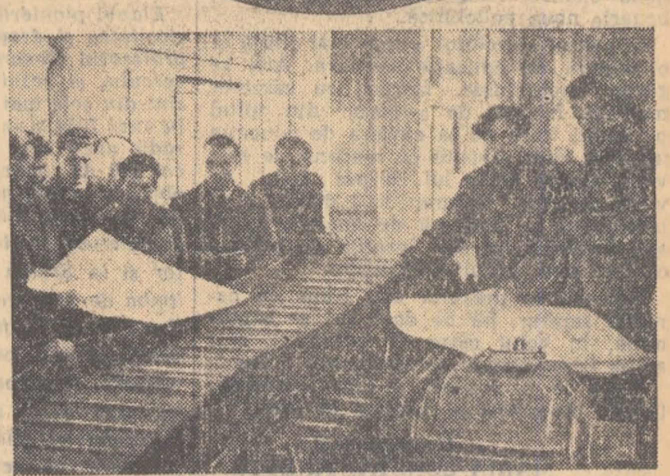
Entuziasmul, freamătul neîncetat ce domnește în aceste zile în Polonia, în Capitala ei, arată dragostea fierbinte de pace și prietenie de care este animat tineretul frate polonez, tineretul care are marea cinste și bucuria de a găzdui de data aceasta pe oaspeții de peste hotare, participanți la cel de al V-lea Festival Mondial.

În fotografii:

1. O scenă din „Antigona" de Sofocle, interpretată de tinerele fete din ansamblul dramatic al unei școli din Sanek (Polonia de sud-est).
2. Un dans muntenesc din împrejurimile localității Zakopane.
3. Studenții Academiei de Mine din Cracovia studiază tehnica transportului miner.
4. În cinstea Festivalului, Parcul Central de Cultură și Odihnă din Varșovia devine mai frumos ca oricînd.
5. Elevii școlii secundare din voievodatul Rzesow pregătesc daruri pentru Festival.
6. Sărituri de pe trambuline la bazinul Academiei de Cultură Fizică din Varșovia.

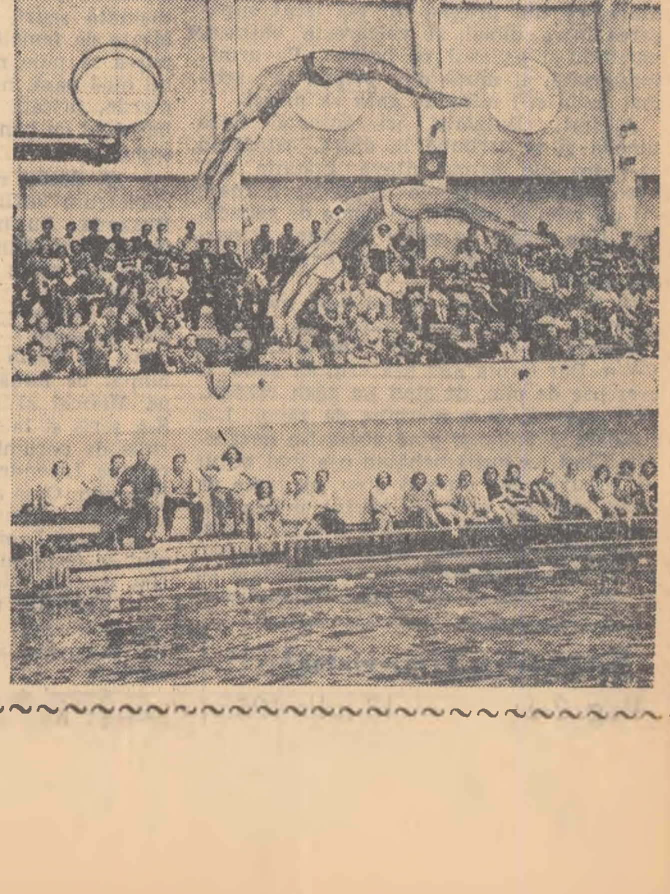

MEDIC DE ȚARĂ

Comuna Bălțești, regiunea Ploești, este așezată într-o depresiune deluroasă. De jur împrejur ogoarele se întind ca niște fâșii pînă la poalele dealurilor. Pe alocuri, pe fondul verde al peisajului, căsuțele albe, răsfirate sau strînse, par mărgele pierdute de un copil ce s-a jucat în iarbă. Soarele își scaldă razele în apele celor două pîrîuri, Sărățelul și Bălțați, care înconjoară comuna ca un cerc.

Comuna Bălțești a devenit însă mai frumoasă prin strădania oamenilor. Ulițele comunei sînt împodobite de o parte și de alta cu pomi, lumina electrică s-a aprins în întreaga comună; au apărut magazine alimentare și textile, librării, cămine culturale și altele.

În Bălțești oamenii se mîndresc în deosebi cu spitalul, care nu se deosebește cu nimic de alte spitale din orașele regiunii noastre, dar care pentru cei de aici are o însemnătate mare.

Povestea acestui spital o cunoaște pe de rost fiecare om al muncii din comună, căci fiecare a văzut, a fost alături și a contribuit la construcția lui.

Era prin anul 1920. Partidele „istorice" se pregăteau de alegeri. Pentru a-și asigura succesul fiecare promitea cite-n lună și-n stele: școli, poduri, biserici...

Partidul liberal, de pildă, a promis alegătorilor din Bălțești că va construi un spital. Pe moment, făgăduiala i-a bucurat pe oameni; n-ar mai fi avut de mers 30—40 km. pînă la cel mai apropiat spital.

Au trecut 25 de ani. În acest timp construcția spitalului a rămas doar începută. Așa au prins-o zorile lui 23 August 1944.

În primăvara anului 1945 au fost trimiși medici la acest spital tinerii Aurel și Anca Bidulescu.

Au făcut cunoștință cu clădirea unde aveau să lucreze, să pună în practică ce învățaseră în anii de studii.

Dar cum să înceapă? Spitalul nu avea uși, ferestre. Despre cazarmament și instrumente nici vorbă nu putea fi. Ce era de făcut?

În primul an de activitate, cu sprijinul țăranilor muncitori, tinerii medici au reușit să dea în folosință trei saloane. Munca se ducea din greu. Condițiile de spitalizare erau încă modeste.

Începînd cu 1946 fața spitalului a început să se schimbe. Comunistul Aurel Bidulescu alerga în toate părțile, ori unde afla că se poate găsi cazarmament. Astfel a făcut rost de 25 de paturi.

Cu fiecare an spitalul creștea.

De la cele trei saloane, amenajate ca vai de ele, acum spitalul funcționează cu 8 saloane mari și 8 rezerve și este bineînțeles dotat cu aparate Roentgen și alte utilaje medicale moderne. Spitalul din Bălțești este acum electrificat și are încălzire centrală cu gaze. A luat ființă o secție de obstetrică și ginecologie și una de pediatrie.

Oamenii din comunele învecinate, Gornet, Cuib, Păcureți, Podenii Noi, Podenii Vechi, ca și din schela Boldești vin acum cu încredere la acest spital.

Medicul Aurel Bidulescu este azi deputat regional. Oamenii îl iubesc și îi dau tot sprijinul. Într-o consfătuire avută cu alegătorii, aceștia au cerut medicului să le spună ce greutăți are, căci vor ca spitalul să devină din ce în ce mai frumos. Atunci, în primăvara anului 1954, le-a vorbit deputatul Aurel Bidulescu de necesitatea unei policlinici.

În adunarea populară din martie 1954 s-a luat hotărîrea ca policlinica să se construiască din autoimpunere.

În curtea spitalului se înalță azi o nouă clădire. Aici funcționează din februarie noua policlinică.

În cadrul spitalului a mai luat ființă și o cameră de educație sanitară. Aici se găsesc numeroase broșuri cu caracter medical. Înainte de a pleca din spital pacientul trece pe la camera de educație sanitară unde discută cu medicul de serviciu despre boala lui, despre felul de viață pe care trebuie să-l ducă, cum trebuie să se ferească de anumite boli etc. Sfaturile lui sînt însoțite de broșuri care se dau gratuit pacienților.

Deseori, se prezintă aici filme cu caracter sanitar, iar de două ori pe săptămînă, în holul mare al spitalului, sînt aduse filme pentru pacienții ușor bolnavi.

...Iată ce au realizat și aici împreună, țăranii muncitori și medicul de țară.

Corespondent
MARIA CONSTANTINESCU

Ce să citim

A.N. STUDITSKI: Povestea unui mare fiziolog

„Povestea unui mare fiziolog" este povestea luptei lui Ivan Petrovici Pavlov, a unui om care și-a închinat toate puterile sale, toată forța creatoare a geniului său, măreței cauze a dezvoltării științei.

Lectura paginilor acestei cărți îl răsplătește îndoit pe cititor: odată pentru cunoașterea vieții unui genial savant și a doua oară pentru prezentarea frumoasă, simplă dar deosebit de atrăgătoare a tuturor problemelor de fiziologie abordate de Pavlov care a deschis o pagină nouă în istoria fiziologiei și medicinei.

...Iată-l pe tînărul Pavlov în odăița lui de la mansardă, aplecat pînă noaptea tîrziu, uneori chiar pînă în zori, asupra cărților a căror lectură naște în mintea fragedă un adevărat șuvoi de întrebări, de nedumeriri. Secenov, Pisarev, Cernișevski... sînt cîteva nume pe care tînărul seminarist din Riazan nu le va uita niciodată. Plin de entuziasm pășește el pragul Universității din Petersburg. Se înscrie la facultatea de drept pe care o părăsește însă repede pentru științele fizico-matematice, hotărîndu-se în cele din urmă pentru fiziologie. Pasiunea pentru cercetarea științifică se vădește dintru început și tînărul student își uimește profesorii prin profunzimea gîndirii, prin îndrăzneala cu care ridică probleme noi, scormonind cu mintea lui ageră acolo unde mulți socoteau că totul e „bine pus la punct" și că nimic nu mai poate fi schimbat.

Pornind de la studiul fiziologiei digestiei, Pavlov a ajuns, pe baza celebrei sale descoperiri — reflexul condiționat — și urcînd din greu treaptă cu treaptă, pînă la studiul celor mai profunde și mai complexe fenomene ce se petrec la nivelul creierului. Înconjurat cu dragoste și respect de un colectiv de tineri cercetători în ale căror inimi marele savant a reușit să mențină mereu aprinsă flacăra pasiunii pentru cercetarea științifică, Ivan Petrovici Pavlov a adus în studiul fiziologiei sistemului nervos suflul înnoitor al concepției materialiste. „Măria-Sa Faptul Concret" iată, după propria lui expresie, singurul lucru în fața căruia Pavlov nu se sfia să se încline. Ba mai mult, cerea cu tărie colaboratorilor săi să facă la fel dacă nu vor să greșească în știință.

Pavlov nu s-a oprit în fața nici unui nume, oricît ar fi fost el de ilustru. Marele savant a respectat pe toți profesorii și înaintașii săi, a învățat din opera lor și le-a apreciat valoarea, dar aceasta nu l-a împiedicat să le vadă și limitele și greșelile. El nu s-a sfiit să pătrundă cu mintea și cu experiența acolo unde cei mai mari savanți afirmaseră că omul nu va avea niciodată ce căuta. Prin întreaga lui operă Pavlov a demonstrat cu tărie că întrebării fundamentale a filozofiei: „ce stă la bază, materia sau gîndirea?" nu i se poate da de cît un singur răspuns just: materia. În felul acesta învățătura lui Pavlov este încă o strălucită confirmare a teoriei materialismului dialectic.

O mare parte a vieții sale Pavlov a trăit-o în condițiile grele ale orînduirii țariste care nu vedea cu ochi buni cercetările sale, deși ele se înscriau deja în patrimoniul științei mondiale. După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, tînărul stat socialist s-a interesat îndeaproape de cercetările lui Pavlov. Printr-o hotărîre a Președintelui Consiliului Comisarilor Poporului, V. I. Lenin, s-au luat măsuri pentru a se crea „cele mai bune condiții pentru asigurarea muncii științifice a academicianului Pavlov și a colaboratorilor săi". Abia în anii puterii sovietice a putut vedea Pavlov înfăptuit visul său, laboratorul spațios și bine utilat, destinat exclusiv studiului reflexelor condiționate.

După moartea lui Pavlov, survenită în anul 1936, opera sa a fost continuată de elevii pe care el i-a crescut și îndrumat cu părintească grijă, pas cu pas. Astăzi, savanții sovietici și savanții progresiști din lumea întreagă se sprijină pe mărețele cuceriri ale pavlovismului în lupta pe care o duc împotriva curentelor idealiste pe care reacțiunea încearcă să le mențină în studiul științelor naturii.

Cartea lui A. N. Studitski trebuie citită mai ales de tineri, care vor avea de admirat tenacitatea și pasiunea pentru adevăr a lui Pavlov și vor avea de învățat că pentru a cuceri un drum în știință trebuie „Înainte de toate — stăruință... În al doilea rînd — modestie... În al treilea rînd — pasiune", calități care se îmbinau de minune în persoana lui Ivan Petrovici Pavlov, pe care știința mondială l-a consacrat că „părintele fiziologiei".

C. Ș.

TINERII RADIOFONIȘTI

Cercul de radio — cel mai numeros cerc al Palatului Pionierilor din Timișoara — este asemenea unui furnicar. Pionierii harnici se întrec care mai de care să dobîndească noi cunoștințe în domeniul radiofoniei, să construiască, să demonteze și să monteze aparate.

Iată, pionierul Pavel Szăkladanyi confecționează acum un redresor. Ceva mai încolo, tovarășul lui de cerc de la Școala medie de zece ani „Nikos Beloiannis" — pionierul Gheorghe Drăgulescu — lucrează la montarea unui receptor monolampă. Lingă el, un „tehnician" mai avansat în ale radiofoniei, pionierul Mircea Gligor, montează chiar un receptor cu două lămpi.

Palatul Pionierilor, înzestrat cu un laborator bine utilat, pune la dispoziția copiilor toate mijloacele materiale pentru desfășurarea activității lor. De asemenea, membrii cercului se bucură din plin și de sprijinul larg al întreprinderilor industriale din Timișoara.

Elanul pionierilor se îmbină cu conștiinciozitatea și dragostea cu care-i îndrumă, profesorul Gheorghe Petaki, responsabilul cercului și rezultatele obținute în cerc sînt din cele mai bune. Iată numai cîteva: în anul 1954 și în anul 1955 la expoziția de radio acest cerc s-a clasat pe locul întîi; cei 130 de pionieri membri ai cercului obțin la școală numai note bune la fizică. De asemenea, pionierii din cercul de radio al Palatului au înființat un cerc asemănător și la Școala elementară de 7 ani cu limba de predare germană din Timișoara-Fratelia, au confecționat panouri didactice pentru Școala pedagogică de fete din Timișoara, cît și pentru unele școli reșițene, au construit un aparat de radio-machetă și materialele didactice, menite să ușureze predarea radiotehnicii în școli.

O vie animație domnește zi de zi în jurul stației colective de recepție.

Membrii cercului iau contact în felul acesta cu tinerii radiofoniști din Uniunea Sovietică, Cehoslovacia și din alte țări. Buni cunoscători ai alfabetului morse, notează cu grijă în caietele lor datele, ca lungimea de undă, frecvența, claritatea și tăria semnelor.

Pe baza acestor date ei complectează apoi cartea poștală internațională „Q.S.L." care se trimite stației de emisiune.

Printre zecile de scrisori de mulțumire pentru control, membrilor cercului de radio de la Palatul Pionierilor din Timișoara le sînt deosebit de dragi rîndurile primite de curînd din partea Radioclubului Central din Moscova:

„Dragi tovarăși, vă mulțumim pentru controlul dumneavoastră asupra emisiunii noastre. Sperăm că vom putea intra în curînd în legătură directă".

Conținutul acestei scrisori nu cuprinde numai o simplă mulțumire ci și un puternic îndemn în activitatea tinerilor radiofoniști timișoreni.

Pe cine nu ar tenta oare, ca în locul unei cărți poștale oricît de frumoasă și de clară, să poate răspunde direct:

„Allo... aici stația colectivă de emisiune a Palatului Pionierilor din Timișoara... tovarăși de la Radioclubul Central din Moscova, noi vă auzim clar... vă rugăm să ne spuneți și nouă, cum ne auziți?"

Această dorință a pionierilor se va înfăptui în curînd.

La începutul noului an școlar, cercul de radio al Palatului Pionierilor din Timișoara, alături de stația colectivă de recepție, va poseda și o stație colectivă de emisiune cu ajutorul căreia va putea lua legătură cu pionierii și cu radiofoniștii din alte țări.

L. DUNAREANU

VEȘTI BUNE

* COMUNA MOZACENI din raionul Costești este una din cele mai mari comune din regiunea Pitești: are peste 5.000 locuitori și se întinde pe o lungime de 9 kilometri. Școli elementare de 7 ani sînt în 3 din cele 4 sate ale comunei. Cele trei școli existente însă nu mai fac față cerințelor. Pe lingă aceasta mulți copii de vîrstă școlară din satul Dumbrăveni trebuie să facă cîțiva kilometri pînă la una din școlile mai apropiate. Într-o adunare populară s-a hotărît începerea imediată a lucrărilor pentru construcția unei noi școli elementare de 7 ani, mai mare ca celelalte, cu internat propriu. Și pentru ca școala să fie gata în toamna aceasta, locuitorii au și pornit la treabă. Unii cară pietriș, nisip, alții transportă de la gară materialul lemnos. Pînă acum s-au transportat peste 50 metri cubi din materialul lemnos necesar construcției. S-a procurat tabla galvanizată necesară acoperișului, 15.000 kg. ciment de la fabrica Fieni, 3.000 kg. fier pentru armături. De asemenea s-a încheiat un contract cu o fabrică de cărămidă pentru a trimite specialiști.

Locuitorii din Mozăceni sînt siguri că școala va fi gata la termenul stabilit.

Corespondent
CONSTANTIN NASTA

* ÎN COMUNA BECHET, raionul Gura Jiului cu cîtva timp în urmă a început să se construiască prin autoimpunere și muncă voluntară clădirea căminului cultural.

Acum, tinerii țărani muncitori din această comună lucrează de zor pentru terminarea noii construcții. Căminul cultural va avea o sală de spectacole cu o capacitate de peste 300 locuri, o bibliotecă, o sală pentru proecție și una pentru artiști.

Alături de deputații sfatului popular, Ion M. Nicolae, Ion Dobre, Constantin M. Strolă, muncesc cu mult avînt și utemiștii Nicolae Argeșanu, Victor St. Rădoi, Constantin C. Ignătescu și alții.

În cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și a zilei de 23 August, ei muncesc cu multă însuflețire pentru terminarea noului lăcaș de cultură.

Corespondenți
I. RIZOIU și N. ROVENȚA

* UTEMIȘTII ȘCOLII PROFESIONALE de ucenici „Bella Breiner" din orașul Stalin au înțeles că fiecare kilogram de fier vechi strîns și predat uzinelor metalurgice contribuie la fabricarea de noi piese necesare industriei noastre.

De aceea un număr de 132 utemiști, în frunte cu tovarășul Ghimbășanu Constantin, secretarul organizației de bază U.T.M. au strîns cantitatea de 17.190 kg. fier vechi pe care l-au predat organelor I.C.M.

Corespondent
TEODOR GRAJDEANU

Jurnal artistic

Arta plastică a prietenilor noștri bulgari

Despre arta Bulgariei vecină și prietenă, am știut puține lucruri pînă acum. Toți cîți au călcat pe pămîntul acestei țări și au scris cîte ceva s-au oprit mai mult la aspectele — să le zicem, mai concrete, ale trezirii poporului la o viață nouă. Dar prea puțini ne-au adus la cunoștință lucruri despre admirabila artă pe care poporul a plămădit-o de-a lungul veacurilor.

Și iată că expoziția de artă plastică deschisă în sala Dalles ne oferă prilejul să gustăm la noi acasă din frumusețea unor opere capabile să transmită caracteristicile sufletești ale vecinilor noștri.

Ceea ce observi imediat ce ai parcurs doar bogăția de lucrări expuse la Dalles e realismul profund, orientarea artiștilor spre înfățișarea în primul rînd a omului. Pe artiștii bulgari, chiar dacă au trăit în urmă cu peste o sută de ani, cînd poporul lor se lupta crunt cu robia, i-a atras omul simplu de pe pămînturile natale, cu tot ce are el mai autentic și particular. Pictori ca Zahari Zograf (1810—1853), Stanislav Dospevski (1823—1878), Hristo Țokev (1847—1884), au creat portrete care nu se mărginesc să copieze trăsăturile fizice ale oamenilor, ci reflectă felul în care artistul a trecut prin prisma sensibilității lui personalitatea morală a modelului. De pe pînză te privesc oamenii vii ai unui popor, ai unei epoci.

În pictura „Răcinița", Ivan Mărcvicica (1856—1938) redă atmosfera unui han în care țăranii s-au strîns la taifas, la băutură. Dacă privești de departe, pasul dansatorului din centrul tabloului pare viol, sprintar. Oprindu-te însă un moment mai mult asupra picturii, înțelegi că în circumă domnește o veselie aparentă, că de fapt dansatorul nu e într-atît absorbit de mișcarea pe care-o execută, că de fapt inima îi e răscolită de durere, nesiguranță, grijă. Trăsăturile feței lui, ale celor ce-l privesc, te fac să înțelegi care este de fapt starea sufletească a țăranilor obidiți.

Dragostea de oameni, de popor, reiese și dintr-o seamă de portrete create mai tîrziu dintre care reținem „Madona" de Vasil Stoilov. Chipul gingaș al tinerei țărănci cu ochii negri, dragostea cu care-și strînge la piept pruncul, duioșia sentimentelor ei te fac să o admiri pe această atît de pămînteană „Madonă", care se bucură de ceea ce îi oferă viața.

Peisajele, cum e „Ghețarii Dunării" de Atanas Mihov, comunică emoționant simțămintele umane în fața naturii patriei. Artistul folosește aici o paletă destul de modestă de culori, sugerîndu-ne însă pregnant imaginea unei ierni aspre în Bulgaria, cu cerul sur, a sloiurilor de gheață alb-strălucitoare care plutesc lin pe apele calme ale Dunării.

Arta bulgarilor emoționează pentru că din ea răzbate cu putere atitudinea artistului în fața fenomenelor vieții, părerea lui. În gravura în lemn intitulată „Cabaret parizian", de Panceo Gheorghiev (1898—1938), de exemplu, protestul social al artistului reiese din felul în care e concepută imaginea unui colț din lumea capitalistă. Aci e climatul caracteristic localurilor de petrecere în care așa zisa lume [illegible] a marilor capitale din apus vine să-și înece amarul. Consumatorii fumînd nepăsători, cîntăreața îmbrăcată „la modă" nu reușesc să ascundă sub aparențele „onorabile" mizeria, tragedia în care i-a aruncat societatea în descompunere.

Fără îndoială că mulți vizitatori s-au putut desprinde cu greu din fața celor două compoziții ale pictorului Stoian Venev, artist al poporului: „La despărțire" și „Intîlnire". Amîndouă sînt strîns legate. Prima evocă momentul despărțirii unui partizan de cei dragi. O încăpere modestă, luminată doar de flăcăruia unei lămpi de petrol. Umbrele, razele palide de lumină galben-roșiatecă sînt folosite cu mare pricepere de artist pentru a ne sugera încordarea, dramatismul momentului în care partizanul are un scurt răgaz înainte de a-și părăsi familia. Aspectul celui care se pregătește de plecare e oarecum aspru: în picioare poartă bocanci grei, în mînă pușca, linia obrazului înăsprită de un trai greu dau chipului hotărîrea omului ajuns la capătul răbdării. Dar cu cîtă duioșie întinde o mînă muncită spre copilașul care doarme! Cît de emoționat, grijuliu, îl atinge! Nu cumva să-l trezească. E deajuns acest mărunt gest ca să pricepi frumusețea morală a acestui om, țelul pentru care se duce să lupte cu dușmanul.

Eroul principal din „Intîlnire" e tot partizan. El se întoarce însă acasă. Momentul redat pe pînză e cel al revederii cu bătrîna lui mamă. Nu cunoști nimic mai mult despre eroi, dar așa cum se întîmplă în toate operele plastice de adevărată valoare, atitudinea atît de expresivă a eroilor te face să-ți închipui mai mult decît se vede în tablou. O vezi parcă pe bătrînă zbuciumîndu-se, suferind, rugîndu-se pentru fiul plecat la luptă, neîndrăznind să se gîndească că vreodată ar putea să-l vadă deschizînd ușa și intrînd în casă la fel ca în zilele cînd se întorcea de la muncă. Și totuși iată că în pragul ușii stă într-adevăr feciorul plecat. Odată cu el s-a strecurat în încăpere o rază plină de lumină, un colț vesel de peisaj de la țară cu floarea-soarelui aurie și frunzișul verde mătăsos. Cît de bine înțelegi din acest amănunt ce înseamnă sosirea feciorului pentru cea care locuiește în căsuța întunecoasă. Bătrîna a rămas înmărmurită, se uită și nu-i vine a crede, îl învăluie c-o privire care parcă ar schița și un reproș pentru îndelunga așteptare, pentru nopțile de veghe cu ochii ațintiți la candela pîlpîindă.

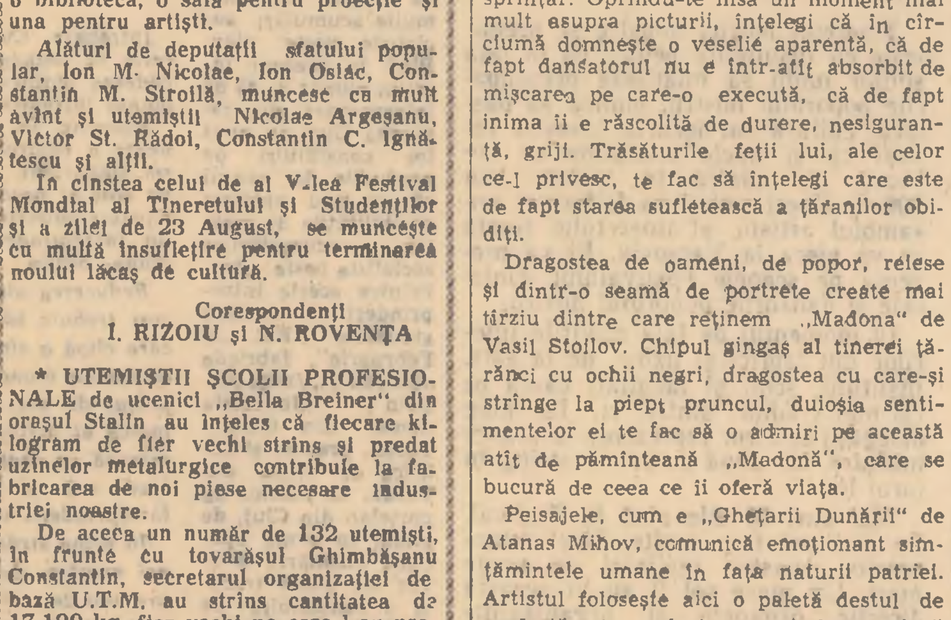
Și numeroasele lucrări de sculptură prezente în expoziție demonstrează convingător talentul, siguranța cu care merg artiștii bulgari pe drumul artei realist-socialiste. Ele sînt închinate frumuseții omului muncii, constructor al vieții noi.

În grupul sculptural „Minerii" de Alexandăr Andreev de pildă, fiecare bucățică a metalului, fiecare contur respiră eroismul acestor muncitori încercați, dramatismul încrîncenării lor cu natura.

Am înțeles mai bine văzînd expoziția, acea tărie de caracter împletită cu gingașă simțire, modestia care înseamnă de fapt matura chibzuință cu care sînt înzestrați prietenii noștri bulgari.

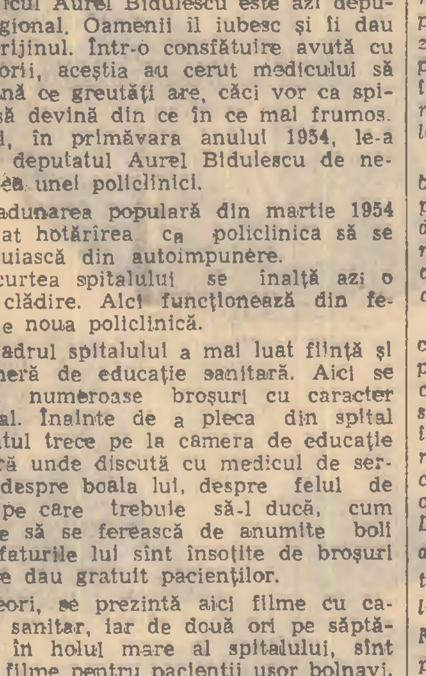
Părăsești sala Dalles cu sentimentul că ai făcut o incursiune în sufletul unui mare popor. Cum altfel s-ar putea măsura mărimea unui popor decît după forța geniului său creator, după spiritul capabil să dăruiască cu generozitate omenirii astfel de nestemate?

SUZANA VOINESCU

GHEORGHI DASCALOV — Pe lîngă Agesta — desen —

Rămășagul

De două săptămîni Grigore Gruia nu mai vorbește cu feciorul-su și din astă pricină lelița Rusanda îi tare amărîtă.

— Mînca-l-ar lupu de berbec, să-l mănînce, că din pricina lui s-a iscat supărarea între dînșii, se văicărește bătrîna, vărsîndu-și necazul pe berbec. Pe urmă, înduioșată, îl mută din pripon la iarbă mai bună și-l mîngîie, gata să plîngă.

Alintat, Bulgăraș își sumete buza umedă și se strîmbă la dînsa, așteptînd să-i dea din palmă cîteva grăunțe sau vreo păstaie de fasole. Bulgăraș e mare cît un vițel și parcă-i un ghem de zăpadă. Are lîna moale ca puful de gîscă și parcă-i mîndru că el e primul berbec țigău din Rădășeni.

— Îți dau o vițea de soi bun, măi Grigore, pe berbec, și-un purcel de mangaliță dacă mi-l dai, i-a spus într-o zi Toma Călin. Dar Gruia nici n-a vrut să audă. Îl crescuse de mic, de cînd l-a găsit rebegit, fără suflare, la o margine de zăvoi. L-a încălzit în cojoc și pînă acasă l-a dezghețat. Cînd l-a auzit behăind n-a mai putut de bucurie. L-a crescut greu, cu lapte de vacă, dar l-a crescut. Mielul mînca tot ce-i ieșea în cale, iar cînd s-a făcut mai mare și nu l-au mai putut alunga porcii de la troacă, mînca lături de-a valma cu ei. Așa a crescut de-a ajuns la șaptezeci de chile și s-a făcut cît un vițel. Grigore Gruia a avut în ograda lui, de cînd se știe, multe animale: cai, boi, vaci, dar n-a îndrăgit nici pe unele ca pe berbecul alb cu coarnele șurub.

— Mă, zicea el, cu Bulgăraș al meu am să schimb soiul oilor în Rădășeni, să știți voi. Și se ținea de cuvînt. În trei ani s-au umplut rădășenii de oi țigăi, albe ca spuma laptelui și cu lînă moale ca puful. Acum însă bătrînul era supărat foc. Feciorul-său Lisandru pusese prinsoare pe berbec. Și cu cine credeți?... Cu Toma Călin.

— Măi omule de ce zici tu că-i viclean Toma, cînd omul a pus la rîndul lui prinsoare pe cal și numai de lepădat nu-i suru lui Toma Călin?! căta să-l îmbuneze lelea Rusanda. Grigore Gruia, cum o auzea, lua foc. Își zbîrlea mustața sură, tușinată scurt, și se oțăra mînios: — Minte de femeie, ce știi tu? Toma Călin putea să puie rămășag și pe zece cai, că lui nu-i pasă, n-are ce pierde că nu poate pierde, pricepi tu? Nu mi-a putut lua berbecul cu bani, vrea să mi-l ia cu vicleșugul.

— Și dacă-l rămîne Lisandru?! Îți dărîmă șura surul lui Călin, se înverșuna Rusanda. Auzind-o, pe Grigore Gruia îl pufni rîsul. După ce se mai potoli, puse mîna lui mare pe umerii bătrînii și zise abătut:

Să-l întreacă Lisandru pe Toma Călin, Rusando? Păi tu nu știi, măi femeie, că Toma e fruntaș de trei ani, nu numai pe Rădășeni dar și pe Ghidăoani, pe Muncel și încă pe vreo trei sate? ! S-a scris și la gazetă că a scos 3800 de chile de porumb la hectar și tu spui că-l rămîne Lisandru. Astea-s vorbe de clacă Rusando. O să ne mănînce berbecul Toma Călin mai dihai ca lupul, ai să vezi!

— Ba să-l mănînce pe el riia căprească pîn'l-oi lecui eu, că berbecul tot nu-l dau, zise pornită rău lelea Rusanda.

— Nu-l dai tu dar eu îl dau, că e la mijloc obrazul băiatului și nu vreau să-l fac de rușine, acum cînd abia a venit din armată.

— Atunci de ce nu vorbești cu el dacă-i pe-așa? Abia a venit și el de-o lună și-i întorci spatele, bine-ți șade? Mai bine ia berbecul de funie, du-i-l lui Călin și termină cu mofturile, că doar nu mi-oi stropși băiatul pentru o jarcă de berbec, zise lelea Rusanda mînioasă.

— Ba să se mai lingă Toma Călin pe bot, dacă-i pe-așa; i l-oi da la toamnă pe vremea asta dacă l-o cîștiga. Pînă atunci, n-are decît să aștepte, răspunse Gruia dîrz.

Toată tărășenia pe care v-am spus-o mai sus s-a tras de la o glumă pe care-a făcut-o fii-su, Lisandru, într-o zi în fața cooperativei unde se adunaseră mai mulți oameni să mai taifăsuiască și ei într-o zi de sărbătoare. Toma Călin, un bărbat ca la 50 de ani, harnic și priceput la rosturile pămîntului, povestea cum a scos el în toamna aceea 3.800 de kilograme de porumb la hectar. Lisandru Gruia, fiind și el de față, l-a întrebat în glumă:

— Boabe sau mălai, nene Tomo? Auzindu-l, Toma Călin s-a aprins, că-i om iute de felul lui și i-a întors vorba mînios:

— Tărîțe, măi Lisandre!

Lisandru, care n-avusese de gînd să-l supere, zîmbi cuviincios și-i zise cu glas moale:

— N-am vrut să te necăjesc; am vrut să știu și eu dacă au fost știuleți sau boabe.

— Păi unde ai auzit tu, măi băiete, că se scoate 3.800 kilograme de boabe la hectar?

— Am auzit, nene Toma, am citit în cărți și am învățat și la armată că pămîntul bine lucrat dă și mai mult, zise însuflețit Lisandru.

— Atunci de ce nu scoți tu mai mult, că taică-tu n-a scos, după cît știu eu, nici 2000 de chile

— Taica-i bătrîn, și-a muncit pămîntul ca bunicu, dar la vară om vedea noi cine scoate mai mult. Cînd a auzit Toma Călin vorbele astea s-a încins ca para focului și-a zis abia stăpînindu-se:

— Te pomenești că ai coraj să te întreci cu mine?

— Și de ce nu? Că doar întrecerea e mama belșugului! N-ai pus mata hotar pînă unde să crească rodul, zise dîrz Lisandru. Pornirea asta a flăcăului l-a îndîrjit rău de tot pe Toma care-i spuse iute:

— Dacă-i pe-așa băiete, hai rămășag!

— Da, ce, fără rămășag nu se poate? îl întrebă rîzînd Lisandru.

— Aha, ți-i teamă? Nici nu-i de mirare. Au mai vrut ei și alții să mă întreacă, dar i-am lăsat pe drum, zise mîndru Călin.

Văzînd chipurile celor dimprejur care parcă-i dădeau dreptate lui Toma Călin, Lisandru se îndîrji și el:

— Hai rămășag! Ce, crezi că mi-e teamă? Vedem noi care pe care!

Așa au ajuns cei doi la prinsoare. Toma Călin a pus rămășag pe cal, iar Lisandru, prins la strîmtoare, pe berbec.

— Are să mă tundă tata pe mine dacă pierd berbecul, nene Toma, a zis el rîzînd.

— Poți să mi-l aduci de pe acum, îi întoarse vorba Toma Călin.

— De mă, niciodată nu știi de unde sare iepurele, și-n loc să-i tunzi tu berbecul, s-ar putea să-ți călărească Lisandru suru, măi Toma, a zis Vasile Pelaghia, cel care tăiase rămășagul. Toma Călin a închis șiret un ochi, a zîmbit pe sub mustață și-a plecat fluierînd spre casă.

Toată iarna aceea nu s-a vorbit pe la clăci decît de rămășagul lor. Ba, parcă și oamenii se împărțiseră în două tabere. Unii țineau parte lui Lisandru — mai ales cei tineri. Puțini însă credeau că el va putea întrece pe Toma Călin.

— Și pe ce te bazezi tu, măi Lisandre, c-ai să-l rămîi pe Toma? îl întrebă într-o zi Grigore Gruia, după ce-i mai trecuse supărarea.

— Pe asta tată, și-i arătă o cărticică subțire cu scoarțe galbene.

— Apoi află dragul tatei, zise oftînd bătrînul, că și eu am purtat colea în brîu ani la rînd visul măichii domnului, dar de foame tot am răbdat.

— Astea nu sînt vise, tată, ci învățături temeinice și află mata un lucru: n-are să zbiere Bulgăraș al nostru în saivanul lui Toma Călin. Mai degrabă are să necheze surul lui colea la noi în bătătură, îi răspunse rîzînd flăcăul. Vorbele astea parcă l-au mai încălzit pe bătrîn. Acum nu-i mai păsa de berbec, ci dorea cu tot dinadinsul să nu-i rămînă feciorul de rușine. De aceea, în primăvară îi spuse într-o zi, ducînd în sagă mîna la marginea pălăriei și salutînd milităreste:

— Tovarășe sergent, fruntașul artilerist Gruia Grigore este la ordinul dumneavoastră. Au rîs amîndoi și s-au așternut pe treabă. Porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat, în ogor bun, făcut de cu toamnă și prășit apoi bine cu prășitoarea, creștea ca stuful în baltă. Vreo trei patru flăcăi care-și aveau ogoarele tot la Cotul Gîrlii, unde le aveau Lisandru și Toma, s-au vorbit să se ție pas cu pas de Lisandru Gruia. Lisandru le-a împrumutat marcatorul și le-a arătat cum să semene în cuiburi așezate în pătrat și cum să-l prășească cu prășitoare în cruce.

Peste cîteva ogoare, Toma Călin cu mînicile suflecate, muncea pe brînci. Muncea așa cum știa el, din rărunchi, că nu avea pereche Toma Călin în șapte sate cînd era vorba de munca pămîntului. Mai în fiecare zi Grigore Gruia, cu noaptea-n cap, trăgea o raită și pe la porumbul lui Toma Călin. Era grozav. Verde ca brotacul, te pierdeai prin el călare. Prima dată cînd îl văzu se încruntă. Îl cîntări din ochi și pe-al lui și parcă-i mai veni inima la loc.

Într-o zi însă a rămas așa cu gura căscată cînd l-a văzut pe Lisandru scuturînd spicele într-un cornet de carton cu sită deasă făcută dintr-un ciorap de mătase la capătul cel ascuțit unde cornetul avea o gaură cît ar trece un ou prin ea. Se uită atent și în cornet. Înăuntru, cam pe la jumătate, avea o sită de pînză mai rară, pe care se opreau fluturașii care se rupeau din spice.

— Da cu drăcia asta ce vrei să faci măi băiete? îl întrebă taică-su, tare mirat.

Lisandru ridică ochii lui căprui în care mijea un zîmbet jucăuș și-i zise apoi serios:

— Începem polenizarea suplimentară, o lucrare care-i ajută plantei să-și sporească rodul, tată. Dacă nu duci vaca la taur face vițel?

— Nu face, zise bătrînul.

— Așa e și cu planta; bunăoară, dacă praful ăsta gălbui de pe spice nu pătrunde prin mătasea porumbului pînă la boabe, nu leagă. De obicei polenizarea porumbului o face vîntul, dar ori cum, nu poate face treaba asta definitiv, așa că noi îl ajutăm. Uite, scutur în cornetul ăsta acum cînd îi soare și spicul e uscat, praful care se cheamă polen și cu un bobîrnac pe care îl dau cu degetul în cornet, fac să se risipească prin sita deasă un norișor de praf pe mătasă și ajut așa să se puiască toate boabele de pe știulete.

Așa s-a plimbat Lisandru cu cornetul prin lanul lui de porumb de la un strujan la altul și pe urmă a trecut și la vecini.

— Măi Toma mie mai că-mi vine să zic că-ți ia Lisandru calul, i-a spus lui Toma Călin într-o dimineață Vasile Pelaghia. I-am văzut porumbul, continuă el, te bate, cum te văd și mă vezi. Toma Călin nu zise nimic. Rodea între dinți un pai verde de mohor și se gîndea.

Într-un tîrziu spuse mai mult pentru el:

— A avut dreptate, sînt multe taine în munca pămîntului pe care nu le știu. I-am văzut și eu porumbul, măi Vasile, și cred că ai dreptate. E mai rar ca al meu, d-ai mai în putere, n-ai văzut ce cotolani? Cît motanii. Cîte doi trei, mari și mustăcioși. Unde dracu să fi-nvățat el să muncească așa cu temei?

— În armată măi Toma.

— Ce armată? Acolo te învață să tragi cu pușca nu să cultivi porumb — zise încontrat Toma.

— Ce știi tu, azi la militărie e altfel, îl dezgheață pe om nu-l sleiește în pumni.

Era spre sfîrșitul lui august. Au mai trecut cîteva săptămîni și oamenii au început culesul.

După ce Vasile Pelaghia, Nicu Busuioc, Petre Gologan și alți săteni le-au măsurat porumbul, și a văzut Toma Călin că Lisandru l-a întrecut cu 24 de coșuri, a luat calul de căpăstru și dîndu-i-l în mînă lui Lisandru, i-a zis cu glas scăzut: — Să-l stăpînești sănătos, că-i cal bun și nu-mi pare rău că l-ai cîștigat pe drept.

Lisandru Gruia l-a privit zîmbind i-a pus o mînă pe umăr și-a zis hotărît:

— Eu calul nu ți-l iau nene Toma. Cu toate că rămășagul a fost cinstit, lupta n-a fost dreaptă.

— Cum așa? îl întrebă grozav de mirat Toma Călin. Cum n-a fost dreaptă? Nu pricep nimic.

— Ai să pricepi îndată despre ce-i vorba. Lupta n-a fost dreaptă, nene Toma, pentru că eu am luptat cu pușca și mata cu biciușca. Eu cu sfaturile din cărți, adică cu știința și mata cu ce-ai deprins de la bătrîni și cu ce-ai putut să-nveți matale singur muncind ani în șir. Pricepi? De aceea nu-ți primesc calul. Dar dacă tot vrei rămășag, iacă, ai aici broșurica asta care m-a ajutat să te întrec. Ia-o, citește-o și lucrează cum te-nvață ea. Și dacă te întrec și după aceea, la anul îți iau și calul și căruța — încheie rîzînd Lisandru.

ANDREI MUȘAT

Să fie aspru pedepsiți cei care persecută corespondenții voluntari!

In luna iunie 1951, utemistul Toma Dragomir s-a angajat la fabrica „Virola" din Sibiu, ca normator tehnolog. De la bun început el a dat dovadă de atașament și dragoste față de muncă. În ședințele de producție a făcut unele propuneri menite să îmbunătățească procesul tehnologic de fabricație. Timp îndelungat, el a ținut locul prim-tehnologului, dovedind pricepere in muncă și achitîndu-se cu cinste de această sarcină. Pentru activitatea lui rodnică, în citeva rînduri a fost evidențiat și chiar premiat.

Ajutat de partid, utemistul Toma Dragomir a devenit corespondent voluntar de presă. El s-a străduit să arate prin articolele sale unele realizări ale harnicilor muncitori de la „Virola". Corespondentul nu s-a sfiit să folosească însă și arma criticii scoțînd cu curaj la iveală lipsurile existente in intreprindere. Pentru toate acestea muncitorii din fabrică l-au înconjurat pe tînărul corespondent cu dragoste și încredere.

Conducerea întreprinderii a apreciat calitățile acestui tînăr, considerîndu-l un muncitor destoinic. Aceasta numai pînă în luna septembrie 1954 cînd a „cutezat" să „dezvăluie" prin intermediul ziarului „Flacăra Sibiului" unele lipsuri grave ale lui Ștefan Butucea, directorul întreprinderii.

În calitate de director, în loc să fie în fruntea acelora care stimulează critica de jos și trage învățăminte din ea, Ștefan Butucea a dat dovadă de o comportare nedemnă, recurgînd la metode nedemne, de persecutare a corespondentului. „Drept pedeapsă" pentru „îndrăzneala lui", la 1 octombrie 1954 Toma Dragomir a fost mutat la o altă întreprindere din oraș. În felul acesta corespondentul era avertizat că dacă va mai continua să critice, o va păți mai rău. Față de această nedreptate, comitetul orășenesc P. M. R. a întreprins o anchetă, în urma căreia dovedindu-se nevinovăția corespondentului a luat măsuri pentru readucerea lui înapoi.

Reintors în întreprindere, Toma Dragomir a căutat să-și îndeplinească și mai departe în mod conștiincios îndatoririle. În munca de corespondent el nu s-a descurajat, ci a continuat să scrie ziarelor: „Scînteia tineretului", „Munca", „Drum nou" și „Flacăra Sibiului". Pe tărîm obștesc, activa cu mult interes în brigada artistică de agitație din întreprindere. Împreună cu instructorul acestei brigăzi — un actor al Teatrului de Stat din Sibiu — el a alcătuit sceneta: „Părerea mea... și a altora", în care se satirizau unele lipsuri din întreprindere. În aceeași scenetă era criticată și conducerea întreprinderii pentru felul nejust în care atribuise prime de producție unor oameni cu totul necorespunzători. Aflînd conținutul scenetei, directorul a „dispus" dizolvarea brigăzii, ordonînd portarului să nu mai admită pătrunderea în fabrică a instructorului brigăzii. Dar cu toate acestea, sceneta a fost difuzată la postul de radioamplificare din Sibiu, în interpretarea unor actori ai Teatrului de Stat din localitate.

Cu totul caracteristic celor certați cu critica, directorul Ștefan Butucea s-a năpustit de data aceasta cu și mai multă furie asupra tînărului corespondent care „alunecase pe panta criticii". De la această primă încercare de intimidare, directorul trece fățiș la persecutarea lui T. Dragomir folosind unele pretexte neîntemeiate și căutînd noi „metode" pentru a-l reduce la tăcere. Pentru unele lipsuri mărunte din activitatea sa, Toma Dragomir a fost trimis în fața comisiei pentru soluționarea litigiilor de muncă, după ce în prealabil directorul a impus comisiei să-i desfacă contractul de muncă. Comisia avea datoria să cerceteze atent acest caz și să ia măsurile corespunzătoare, fără nici un fel de patimă. Dar această comisie n-a judecat obiectiv lucrurile, deoarece în componența ei directorul numise oameni care prin munca și purtarea lor nu se bucurau de stima, dragostea și respectul muncitorilor fabricii. Afară de aceasta, trei din cei patru membri ai comisiei fuseseră și ei criticați în sceneta satirică „interzisă", fapt care-i „obliga" să confirme ceea ce directorul hotărîse mai înainte: desfacerea contractului de muncă. Aceasta fără a putea de fapt dovedi neîndeplinirea sistematică a obligațiunilor de serviciu de care era acuzat T. Dragomir. Directorul a pus la cale această acțiune ilegală urmărind să îndepărteze „o dată pentru totdeauna" pe corespondentul care „nu-și văzuse de treaba lui".

Împotriva hotărîrii ilegale a comisiei de litigiu, utemistul Toma Dragomir a făcut imediat recurs la Tribunalul Popular din Sibiu crezînd că astfel se va pune capăt acestei rușinoase persecutări. Dar tovarășii care s-au ocupat de acest caz — președintele Mihail Drăgănescu și judecătorii Teodor Diaconescu și Virgil Pascu — s-au mărginit la o anchetă superficială, bazîndu-se mai ales pe cele relatate de reprezentantul întreprinderii „Virola" și de către martorii întreprinderii. De asemenea, cu „inimă ușoară" ei au respins declarațiile celor patru martori ai lui Toma Dragomir, muncitori cinstiți din fabrică, pe motive cu totul neîntemeiate, deși în declarațiile lor s-au spus lucruri deosebit de importante care ar fi ajutat la orientarea justă a procesului. Astfel, în ziua de 7 aprilie acest proces — care a durat aproape 3 luni — s-a terminat printr-o sentință în care se declara desfăcut contractul de muncă dintre angajatul Toma Dragomir și întreprindere.

Față de acest caz de persecutare grosolană a unui tînăr corespondent comitetul organizației U.T.M. de la „Virola" nu a luat nici un fel de atitudine. El nu a sprijinit pe utemistul Toma Dragomir atunci cînd a văzut că-i persecutat, nu a sezisat organele competente pentru a trage la răspundere pe directorul gîtuitor al criticii.

În loc să facă totul pentru a apăra pe acest utemist de furia meschină a directorului, Nicolae Nicula, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., martor la proces din partea întreprinderii, în mod cu totul necinstit, a denaturat faptele, prezentînd într-o falsă lumină pe utemistul Toma Dragomir.

Nu-i lipsit de vină nici comitetul orășenesc U.T.M.-Sibiu care a știut că Toma Dragomir era un bun muncitor, un utemist cinstit și combativ și că a fost persecutat de director imediat ce a scris în ziar despre lipsurile acestuia. El nu a dat atenția cuvenită celor întîmplate deși avea de-a face cu un caz în care cei certați cu critica de jos nu s-au dat înlături de la nici un abuz pentru a-l face pe corespondent să amuțească. Ar fi de dorit ca măcar de acum înainte biroul comitetului orășenesc U.T.M. Sibiu să tragă toate concluziile din acest caz de persecutare a unui corespondent voluntar.

Față de acest caz nepermis de persecutare gravă a unui corespondent de presă, organele competente trebuie să ia măsurile prevăzute de legalitatea noastră populară. Astfel de manifestări de încălcare a legilor statului nostru nu trebuie să fie lăsate nepedepsite.

GEORGETA VASILIU

Succesele pescarilor

În primul semestru al acestui an, în intreprinderile piscicole din țară s-au pescuit cu 1.480.000 kg. de pește mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut. În această perioadă, numai în Dunăre și bălțile ei s-au pescuit cu 923.000 kg. mai mult pește decît prevedea planul. Munca harnicilor pescari din întreprinderile piscicole din întreaga țară a fost rodnică mai ales în ultima lună a semestrului. În acest timp ei au dat peste sarcinile de plan 656.000 kg. de pește. Pescarii din întreprinderile piscicole din Constanța au obținut în luna iunie, numai la pescuitul în larg, 48 tone de pește peste plan. În același timp realizări de seamă au obținut și pescarii întreprinderilor Bistreț și Hîrșova, care și-au îndeplinit sarcinile planului cincinal. În primul semestru al anului pescarii acestor întreprinderi au dat peste plan 100.000 kg. și respectiv 169.000 kg. de pește. Tot în această lună pescarii întreprinderii piscicole Jurilofca au dat cu 280.000 kg. mai mult pește decît în luna iunie a anului trecut.

INFORMAȚIE

La 9 iulie a. c. a fost semnată la Budapesta Convenția între guvernul R.P.R. și guvernul R. P. Ungare privind reglementarea unor chestiuni referitoare la pensii.

Prin această Convenție s-au reglementat drepturile de pensie ale cetățenilor romîni și maghiari care au fost în relații de muncă pe teritoriul celuilalt stat sau pe teritoriul ambelor state.

Convenția a fost semnată din partea guvernului R. P. R. de către Dumitru Cismașu, locțiitor al ministrului Prevederilor Sociale, iar din partea guvernului R. P. Ungare de către Antal Pogácsas, locțiitor al ministrului de Finanțe.

(Agerpres).

In fotografie: tinerii Alexandru Socaci și Ionaș Iosif, fruntași în producție la uzinele „Infrățirea" din Oradea lucrează la asamblarea pieselor ciocanului pneumatic în miniatură care va fi trimis ca dar la Festival.

Un loc iubit de tinerii uzinei

De un timp încoace, adeseori poți auzi după terminarea lucrului, următoarea conversație între două tinere de la uzinele „7 Noiembrie":

— Unde te duci Zamfira în după amiaza asta?

— Unde să mă duc? La Colțul Festivalului.

Comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzinele „7 Noiembrie", în colaborare cu conducerea clubului, au reușit să organizeze un Colț al Festivalului, cu o activitate vie, variată și deosebit de atrăgătoare. Iată pentru ce, Colțul Festivalului a devenit un loc plăcut de întîlnire a tineretului din uzină.

La 12 mai a avut loc deschiderea festivă a colțului. Pregătirile au început însă cu mult înainte. Comitetul organizației U.T.M. i-a încredințat tovarășului Nicolae Răduț, membru al comitetului, sarcina amenajării unui Colț al Festivalului într-o sală a clubului.

Aspectul frumos și deosebit de ordonat al colțului, ne dovedește că tovarășul Răduț și tinerii care l-au ajutat și-au îndeplinit cu cinste sarcina.

Pe un perete acoperit cu pînză albastră se găsește o hartă a lumii în jurul căreia stă scris cu litere albe: „Tineretul lumii se pregătește pentru Festival — Varșovia — 1955". Un alt perete este străjuit de o uriașă insignă a Festivalului de la Varșovia.

Un aparat mare de radio, măsuțe acoperite cu fețe de mese înflorate pe care sînt răspîndite diverse reviste, dau un aspect plăcut sălii.

Nu putem trece în revistă toate manifestările care au avut loc aici, dorim doar să vă prezentăm cîteva zile la Colțul Festivalului de la uzinele „7 Noiembrie",

12 mai. Azi, are loc deschiderea Colțului Festivalului. Au venit mulți tineri, vreo 250 la număr. Instructorul raional U.T.M. a vorbit despre Festivalul de la Varșovia. Apoi a luat cuvîntul și tovarășa Stan, secretara comitetului U.T.M. care a vorbit despre sarcinile tineretului din uzină în vederea Festivalului.

Orchestra a început apoi să cînte. A fost dans și multă veselie. Așa a fost începutul...

19 mai. Azi e Joia Festivalului. La Colțul Festivalului are loc un jurnal vorbit. Au venit 270 de tineri. De la o zi la alta Colțul Festivalului își cîștigă din ce în ce mai multă popularitate.

Tovarășul Ion Băloiu vorbește despre rezultatele Conferinței de la Varșovia. În continuare, tovarășa bibliotecară prezintă un referat cu tema: „50 de ani de la nașterea marelui scriitor sovietic Șolohov". La Colțul Festivalului sînt mulți tineri care au citit „Pe Donul liniștit" și-l cunosc astfel pe marele scriitor sovietic.

Răduț Nicolae ține la punctul trei al programului o scurtă conferință despre cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Și apoi urmează... dansul. Ioniță Ion, maistru utemist la tricotaje și contrabasist al orchestrei, ciupește de zor corzile instrumentului. Tinerii rîd, privindu-l pe talentatul contrabasist.

A fost o seară plăcută.

24 mai. La Colțul Festivalului are loc o întîlnire între pionieri și scriitorul Ion Jipa. Cine sînt pionierii? Sînt școlarii, de la Școala elementară nr. 23 din raionul Tudor Vladimirescu, patronată de uzină. Majoritatea pionierilor sînt copiii muncitorilor din uzină.

Pionierii au ascultat cu atenție expunerea scriitorului. I-au pus apoi întrebări, care l-au uimit de-a dreptul. Au discutat ca niște oameni mari despre creația tovarășului Ion Jipa.

La sfîrșit au rulat două filme: „Aventurile lui Pinguin" și „Găinușa și cocoșul".

25 mai. Seară de ghicitori pe teme literare. S-au citit fragmente din poeziile cuprinse în „Antologia poeziei romînești". Tinerii se iau la întrecere ghicind titlul poeziei și autorul. Se dau cu această ocazie trei premii. Utemista Marcovici Maria, fruntașă a întrecerii socialiste, a dezlegat multe asemenea „ghicitori" și a fost premiată.

9 iunie. Este iar Joia Festivalului. Programul constă într-un jurnal-reportaj cu tema: „Lupta tineretului din țările capitaliste și coloniale", prezentat de tovarășul Băloiu. Tinerii au făcut o lungă călătorie pe glob.

Au făcut cunoștință cu lupta tineretului din Chili, Argentina, Mexic, Australia și alte țări îndepărtate.

18 iunie. Azi a venit în mijlocul tinerilor tovarășa Chimel Tina, președinta comitetului de luptă pentru pace pe uzină. Dînsa a vorbit despre marea întîlnire a popoarelor de la Helsinki.

Tinerii au ascultat cu mult interes acțiunile partizanilor păcii din lumea întreagă, despre care a vorbit atît de frumos, tovarășa Chimel.

23 iunie. La Joia Festivalului de azi tinerii din uzină au o mare surpriză. Au venit în mijlocul lor oaspeți dragi, Melike Hamparsonian, o tînără din Turcia și Millward Clem, din Australia, studenți în țara noastră. Oaspeții au fost întîmpinați cu flori, cu multă căldură. Cei doi tineri au povestit cum se pregătesc tinerii din țările lor pentru Festival. Au vorbit de condițiile grele de viață ale tinerilor din țările lor și de lupta lor înflăcărată pentru un trai omenesc.

Melike a povestit că mulți tineri din Turcia care au fost la Festivalurile din trecut, la întoarcerea în țară au fost arestați. Dînsa a istorisit condițiile grele în care a plecat întotdeauna delegația tineretului turc la Festival.

Clem a spus că și tinerii din Australia cu greu pot veni la Festival. Ei trebuie să organizeze diferite manifestări culturale pentru a asigura unui mic grup de delegați cheltuielile necesare drumului lung de peste o lună de zile.

Tinerii uzinei au pus o serie de întrebări oaspeților.

Melike răspunzînd la o întrebare a arătat crunta exploatare a tinerilor care lucrează în fabricile de covoare din Turcia. Ea a vorbit de copii de 12 ani care lucrează din zori și pînă în noapte pentru un salariu de mizerie.

Tinerii uzinei împreună cu oaspeții și-au manifestat hotărîrea de a întări și mai mult prietenia cu tinerii din toate țările, să lupte fiecare la postul lui cu forțe sporite pentru apărarea păcii.

A urmat apoi dans. Oaspeții au petrecut de minune în mijlocul tinerilor de la uzinele „7 Noiembrie". Seara tîrziu, cînd a trebuit să se despartă, tuturor le-a părut rău că Joia Festivalului a fost atît de scurtă.

6 iulie. Șezătoare cu pionierii.

7 iulie. În cadrul Joii Festivalului conferință despre pregătirile în cinstea Festivalului.

9 iulie. Festival artistic dat de ansamblul artistic.

Și așa mai departe. Iată doar cîteva zile despre care am vorbit foarte sumar, din cadrul Colțului Festivalului.

Ori cînd te duci însă după amiază la Colțul Festivalului găsești tineri aici. Se string repede în grup și se înfiripă pe loc o convorbire. Reviste, ziare, radio, stau la îndemîna tinerilor.

Ansamblul artistic, brigada de agitație, corul, echipa de jocuri, ansamblul de estradă, orchestra vin adeseori să-i delecteze pe tineri la Colțul Festivalului. Tinerii vin cu dragoste în număr din ce în ce mai mare aici. De pildă, Elena Dumitrescu vine aproape zilnic împreună cu brigada ei.

Programul interesant, plin de surprize, adecvat tineretului, pe care comitetul organizației de bază l-a întocmit cu sprijinul larg al conducerii clubului, este cheia succesului acestui Colț al Festivalului.

Colțul Festivalului a devenit la uzinele „7 Noiembrie" un loc plăcut de învățătură, distracție, destindere și bucurie pentru tineri.

ȘTEFAN HALMOȘ

COLȚUL Festivalului

În cîteva cuvinte...

★ **Din ziua de 12 mai, adică de la inaugurare și pînă în prezent, la Colțul Festivalului au avut loc 41 diferite manifestări programate.**

★ **Numărul tinerilor participanți este într-o continuă creștere. Pînă în prezent la manifestările care au avut loc la Colțul Festivalului au participat un număr de 8000 de tineri.**

★ **Și în zilele cînd la Colțul Festivalului nu sînt programate manifestări există o vie activitate. La Colțul Festivalului tinerii găsesc reviste, cărți, radio, jocuri de șah etc.**

★ **Activitatea din cadrul Colțului Festivalului va culmina în zilele Festivalului. Comitetul organizației de bază U.T.M. în colaborare cu conducerea clubului pregătesc un program deosebit de bogat pentru aceste zile.**

Brigada de tractoriști în campania de vară

(Din activitatea unei brigăzi fruntașe)

Se coc grînele... Pe ogoarele din raza stațiunii noastre, lanurile promit o recoltă bogată. În unele locuri la gospodăriile colective, grîul va da cu siguranță peste 2500 kg. la hectar. Alături de țăranii muncitori ne bucurăm și noi, mecanizatorii — aceasta este doar și un succes al nostru.

În fața noastră stă acum o nouă bătălie: campania stringerii recoltei, dezmiriștitului și treierișului. Toți mecanizatorii sînt hotărîți să lupte pentru a isprăvi recoltatul la timp și fără pierderi. În ceea ce ne privește pe noi, cei din brigada a 17-a, ne simțim obligați să depunem toate eforturile ca să realizăm și chiar să depășim sarcinile care ne stau în față. Brigada noastră a fost fruntașa S.M.T.-ului în campania de primăvară — cînd am realizat peste trei planuri de campanie — și nu ne-ar fi de loc plăcut să nu ocupăm și de data aceasta un loc de frunte în întrecere.

În campaniile trecute — mai ales în primăvara acestui an — noi am căpătat o bogată experiență în organizarea muncii, în îngrijirea tractoarelor și mașinilor, în gospodărirea brigăzii. Sîntem hotărîți ca acum, în campania de vară, să folosim această experiență și s-o îmbogățim, dîndu-ne toată osteneala ca munca să decurgă cît mai bine.

Pentru campania de vară, planul brigăzii noastre este de 833,25 hantri — cîte 166,65 hantri pentru fiecare din cele 5 tractoare K. D. pe care le avem în brigadă. După cum știu toți mecanizatorii, acest plan se va socoti îndeplinit și depășit în măsura în care vom îndeplini și depăși ordinile de lucru pe fiecare decadă. Bineînțeles, sarcinile din ordinul de lucru țin seama de capacitatea medie a tractoarelor, dar noi sîntem datori să folosim întreaga capacitate de lucru a fiecărui tractor, să scoatem de la fiecare tot ce poate da. Tractoriștii din brigada noastră s-au alăturat inițiativei Eroului Muncii Socialiste Vasile Voichiță, luîndu-și angajamentul de a realiza cu fiecare tractor 1000 hantri pe an. În acest scop, noi vom folosi în campania de vară o serie de metode înaintate. Unele dintre ele au fost deja aplicate cu succes în campaniile trecute, iar tractoriștii au experiență în această privință. Metoda cea mai bună, care poate fi folosită larg în orice campanie, este munca după graficul orar. În brigada noastră există pentru fiecare tractor dispozitivele necesare aplicării acestei metode. Pontatorul alimentator are grijă să repartizeze zilnic terenul necesar fiecărui tractorist, astfel că fiecare își poate organiza munca în bune condițiuni.

În afara graficului orar, noi am folosit în trecut și diferite cuplaje de mașini. Și în această campanie, potrivit cu lucrările pe care le vom avea de făcut, vom folosi diferite cuplaje, datorită cărora se folosește mai bine capacitatea de producție a tractorului, crește productivitatea muncii și lucrările se execută mai repede.

Dar ca să putem îndeplini și depăși planul, ca să ne respectăm angajamentul de a realiza cu fiecare tractor 1000 hantri pe an, un lucru este hotărîtor înainte de toate: tractoarele și mașinile să fie întotdeauna în stare de funcțiune, să nu existe defecțiuni și opriri accidentale, care creează timpi morți. Este știut de mult că acest lucru se poate realiza numai prin *îngrijirea exemplară a tractoarelor și mașinilor remorcate*, conform normativului de îngrijiri tehnice. Dacă în campania de primăvară noi nu ne-am fi îngrijit bine mașinile, cu toate metodele înaintate pe care le-am aplicat, defecțiunile accidentale și reparațiile în cîmp ar fi fost foarte dese din cauza lipsei de îngrijire și tot din această cauză ar fi trebuit chiar să ducem tractoarele în stațiune la reparație, astfel încît am fi rămas cu planul neîndeplinit. Așa, noi nu numai că ne-am îndeplinit planul în proporție de 307 la sută, dar dintre tractoarele noastre, unul singur a avut nevoie numai de înlocuirea segmenților. Este drept că celelalte patru au fost noi la începutul campaniei de primăvară, dar după numărul orelor de lucru și al hantrilor executați, ar fi fost normal să intre în reparație. La revizie s-a constatat însă că sînt în bună stare de funcționare.

Iată pe scurt, cum este organizată munca de îngrijire a tractoarelor la noi în brigadă. Dat fiind că fiecare îngrijire se face după un anumit număr de ore de lucru, noi am făcut un panou la vagonul dormitor. Acest panou are, pentru fiecare tractor, cîteva rubrici, într-una se notează ora de pornire (dimineața) în alta ora de oprire, apoi totalul orelor lucrate. Există o rubrică și pentru opriri accidentale; aceasta însă rămîne de cele mai multe ori necompletată. Cînd tractorul a atins numărul de ore prevăzut în normativ, tractoristul se întoarce la vagonul dormitor unde execută îngrijirea sub supravegherea și cu ajutorul șefului de brigadă. În plus, îngrijirile zilnice sînt executate cu strictețe, de fiecare dată controlîndu-se asamblările, nivelul uleiului în băi, al apei în radiator etc. Vara, dacă este căldură prea mare, tractoarele se opresc peste zi cîteva ore, timp în care tractoriștii se odihnesc pentru a putea recupera noaptea orele nelucrate.

În campania de vară vom pune de asemenea un mare accent pe ajutorul reciproc între tractoriști. În această privință, brigada noastră este un adevărat colectiv, un tot unit. Am realizat acest lucru datorită consfătuirilor de producție și adunărilor grupei U.T.M. și grupei sindicale, în care oamenii s-au obișnuit să discute problemele întregii brigăzi, să-și dea seama că interesele fiecăruia sînt strîns legate de interesele întregii brigăzi. La noi în brigadă ajutorul reciproc se folosește mai ales la lucrările de întreținere a tractoarelor, dar el poate fi extins și la înlăturarea defecțiunilor accidentale — — atunci cînd ele se ivesc — la folosirea în comun a unor scule etc.

Muncind pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor mari din campania de vară, tractoriștii trebuie să aibă asigurată și o viață civilizată. Sînt unii tovarăși care, în dorința de a-și ascunde lipsurile în această privință, spun: „Ce să-i faci? Pe cîmp nu-i ca la fabrică, sînt alte condiții, de aceea oamenii trăiesc mai prost". Acest fel de a gîndi este foarte greșit și cît se poate de neadevărat. Și pe cîmp se pot crea condiții bune de trai. Brigada noastră, de pildă, are la vagonul dormitor un rezervor de apă cu duș. Cînd tractoriștii vin de la cîmp se spală, se schimbă și pot lua masa. Conducerea stațiunii a asigurat buna organizare a aprovizionării cu alimente; în fiecare campanie angajăm bucătar la brigadă și în curînd ne vom face și o bucătărie de campanie, așa încît tractoriștii vor avea în fiecare zi mîncare caldă, hrănitoare, gustoasă, pregătită în bune condiții igienice. Avem de gînd ca, începînd din vara aceasta, să ținem pe lîngă vagon cîteva găini. Astfel avem siguranța că hrana se va îmbunătăți și mai mult.

Cerințele culturale ale tinerilor tractoriști din brigada noastră sînt în creștere. De satisfacerea lor se ocupă mai ales organizatorul grupei U.T.M. din brigadă — tractoristul Fotă Dumitru — și al grupei sindicale — tractoristul Ion Iordache. Cărțile din biblioteca volantă — atît cele de literatură cît și cele tehnice — sînt reînnoite pe măsura citirii lor; se organizează deseori citirea în colectiv sau discutarea cărților. De fiecare dată cînd se aduc carburanți sau alimente de la S.M.T. la brigadă — la două-trei zile — se aduc și ziarele la care tractoriștii sînt abonați. Avem la brigadă un șah, iar în curînd ne vom cumpăra și o minge de volei.

Organizînd munca din ce în ce mai bine, asigurînd cele mai bune condiții de muncă și trai pentru tractoriști, noi vom putea să ne păstrăm locul de brigadă fruntașă pe S.M.T., să obținem noi succese în lupta pentru realizarea unui volum de lucrări de 1.000 hantri pe an. Este nevoie în acest scop de o muncă serioasă, intensă, dar sînt sigur că tractoriștii din brigada noastră nu vor da înapoi, așa cum n-au dat nici pînă acum.

ION BUDU
șeful brigăzii nr. 17
S.M.T.-Hagieni, regiunea Constanța

Programele disciplinelor la examenul de admitere în învățămîntul superior în anul școlar 1955 - 1956

(Urmare din numerele trecute)

Științe naturale

ZOOLOGIA

Nevertebrate: Protozoare (Hematozoarul, combaterea lui). Celenterate. Viermi (combaterea viermilor paraziți). Moluște. Artropode (folositoare, dăunătoare și combaterea lor). **Vertebrate**: pești, batraciene, reptile, păsări, mamifere, animale domestice de importanță economică. Dezvoltarea lumii animale. Unitatea dintre organism și mediu. Schimbarea lumii animale de către om. Influența factorilor externi asupra animalelor în concepția miciurinistă.

Noțiuni de anatomia și fiziologia omului. Organismul ca tot unitar. Sistemul osos-muscular. Sistemul organelor de circulație. Sistemul organelor de respirație. Sistemul organelor de digestie. Schimburile de substanță și energie. Sistemul nervos și organele de simț. Sistemul organelor de secreție. Pielea. Glande cu secreție internă. Particularitățile fiziologice ale organismului în dezvoltare.

BOTANICA

Rolul plantelor în natură și în economia națională. Celula: alcătuire, compoziție chimică, funcțiuni. Țesuturi vegetale. Rădăcina: morfologie, anatomie, funcțiuni. Tulpina: morfologie, anatomie, funcțiuni. Frunza: morfologie, anatomie, funcțiuni. Floarea: morfologie, anatomie, funcțiuni, polenizare. Fecundare. Semințe: morfologie, compoziție chimică. Epoci de însămînțare. Pregătirea semințelor pentru semănat. Germinație. Fructul: morfologie, anatomie, compoziție chimică. Inmulțirea plantelor. Contribuția biologilor ruși și sovietici la dezvoltarea biologiei științifice înaintate. Principalele grupări de plante: bacterii, alge, ciuperci, licheni, mușchi, ferigi. Plante cu semințe descoperite: bradul, pinul. Plante cu semințe închise în fructe: mărul, părul și alți pomi fructiferi; smeura și căpșuna. Leguminoase: fasolea și mazărea. Solanacee: pătlăgelele roșii, cartoful. Crucifere: varza, conopida. Umbelifere: morcovul. Compozite: floarea soarelui, păpădia. Chenopodiacee: sfecla de zahăr. Malvacee: bumbacul. Graminee: grîul, porumbul. Liliacee: ceapa.

BAZELE DARWINISMULUI

Lupta pentru evoluționism în perioada predarwinistă. Lamarck. Lucrările lui Cuvier în domeniul anatomiei comparate și lupta lui împotriva teoriei evoluționiste. Ch. Darwin și teoria lui. Tezele principale ale teoriei lui Darwin despre originea speciei. Realizările savanților ruși darwiniști. Importanța lucrărilor fraților Kovalevschi, Mecinikov, Timiriazev, Secenov și Pavlov. Rolul științei ruse și rezolvarea problemei originii vieții pe pămînt (ipoteza academicianului A. I. Oparin). Invățătura miciurinistă, etapă superioară în dezvoltarea științei biologice. Principiile de bază ale învățăturii miciuriniste. Teoria dezvoltării în stadii a plantelor. Dirijarea dezvoltării și morfogenezei plantelor și animalelor. Importanța economică a teoriei miciuriniste.

Solul și fertilitatea lui. Esența și importanța sistemului agricol cu solă înierbată. **Originea omului.**

Istoria R. P. R.

Introducere. Insemnătatea studierii istoriei patriei. Izvoarele istoriei R.P.R.

Orînduirea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre. Aspecte principale ale paleoliticului. Neoliticul (matriarhat, patriarhat). Inceputul folosirii metalelor. Epoca bronzului. Epoca fierului.

Orînduirea sclavagistă pe teritoriul patriei noastre. Formarea statului sclavagist dac. Tracii și dacii. Organizarea social-politică și cultura dacilor. Cucerirea Daciei de către romani. Organizarea Daciei în timpul stăpînirii romane. Lupta de eliberare a poporului din Dacia. **Inceputurile feudalismului.** Migrațiunea popoarelor (Goții, Hunii, Gepizii, Longobarzii, Avarii, Ungurii, Pecenegii, Cumanii și Tătarii). Slavii pe teritoriul țării noastre. Formarea statului feudal bulgar.

Orînduirea feudală. Caracterul general al orînduirii feudale. Formarea statelor feudale de sine stătătoare: Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Instituțiile feudale în Moldova la sfîrșitul veacului XIV și în veacul XV. Transilvania pînă la 1437. Răscoala țăranilor de la Bobîlna.

Moldova și Țara Romînească sub jugul turcesc în veacul al XVI-lea. Caracterul de jaf al dominației otomane. Lupta împotriva jugului otoman (Petru Rareș, Ion Vodă). Legăturile țărilor Romîne cu Rusia în secolul XV—XVI (Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Ion Vodă, Mihai Viteazul). Transilvania în secolul XVI. Răscoala condusă de Gheorghe Doja (1514). Incercarea de constituire a unui stat centralizat. Mihai Viteazul. Cultura în secolul XVI.

Moldova, Țara Romînească și Transilvania în secolul al XVII-lea. Starea economică, socială și politică în secolul XVII. Lupta împotriva jugului otoman. Intărirea legăturilor cu Rusia. Căderea Transilvaniei sub dominația habsburgică. Inăsprirea exploatării țăranilor, întețirea luptei de clasă.

Moldova și Țara Romînească în veacul al XVIII-lea. Descompunerea feudalismului și începuturile capitalismului. Războaiele ruso-turce și însemnătatea lor în lupta Țărilor Romîne contra jugului otoman. Transilvania în veacul al XVIII-lea. Răscoala țăranilor de sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan. Răscoala poporului sub conducerea lui Tudor Vladimirescu. Dezvoltarea relațiilor capitaliste în prima jumătate a secolului al XIX-lea (1828—1848). Mișcări premergătoare anului 1848 în Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Anul revoluționar 1848 în Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Activitatea revoluționară a lui Nicolae Bălcescu.

Dezvoltarea capitalismului în Romînia în a doua jumătate a secolului XIX. Unirea Moldovei și a Țării Romînești. Constituirea statului național Romînia. Legea rurală din 1864. Domnia lui Al. I. Cuza. Războiul pentru independența de stat a Romîniei (1877).

Dezvoltarea economică și socială în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Dependența Romîniei față de capitalurile străine. Mișcarea muncitorească pînă la 1900.

Romînia în epoca imperialismului pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Starea social-economică a Romîniei la începutul veacului al XX-lea. Mișcarea muncitorească între anii 1900—1917. Răscoala țăranilor din 1907. Romînia în timpul războaielor balcanice. Transilvania între 1900-1917. Romînia în anii primului război mondial.

Romînia după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pînă la 23 August 1944. Romînia în perioada avîntului revoluționar creat sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (1917-1923). Situația economico-socială a Romîniei după războiul imperialist. Lupta clasei muncitoare între 1917—1920 (13 decembrie 1918, greva generală din 1920). Crearea Partidului Comunist din Romînia, victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia. Romînia în perioada stabilizării relative a capitalismului (1923—1929). Romînia în perioada crizei economice (1929—1933). Lupta P.C.R. pentru ieșirea revoluționară din criză. Congresul al V-lea al P.C.R. și însemnătatea sa istorică. Luptele ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933. Romînia în perioada fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic. Lupta P.C.R. pentru crearea frontului popular antifascist. Dictatura regală (1938—40). Participarea Romîniei burghezo-moșierești la războiul criminal antisovietic. Lupta P.C.R. împotriva războiului hitlerist (1941—1944). Eliberarea națională a Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică. Lupta P.C.R. pentru instaurarea și dezvoltarea regimului de democrație populară. Insemnătatea actului de la 23 August 1944. Conferința de pace. Tratatul de pace de la Paris. Ajutorul diplomatic dat Romîniei de U.R.S.S.

Lupta pentru statornicirea democrației populare în țara noastră. Reforma agrară. Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945. Izolarea și zdrobirea partidelor burghezo-moșierești și a social-democrației de dreapta. Proclamarea Republicii Populare Romîne. Congresul Partidului Muncitoresc Romîn din 1948.

Lupta P.M.R. pentru construirea socialismului. Naționalizarea principalelor întreprinderi industriale. Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949. Insemnătatea Hotărîrii Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

(Continuare în numerele viitoare)

Comunicatul informativ cu privire la plenara C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite, Comunicatul informativ cu privire la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Intre 4 şi 12 iulie a.c. a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Plenara a dezbătut următoarele probleme:

1. Raportul tov. N. A. Bulganin cu privire la sarcinile în legătură cu avîntul continuu al industriei cu progresul tehnic şi cu îmbunătăţirile organizării producţiei.

2. Cu privire la rezultatele însămînţărilor de primăvară, îngrijirea culturilor, strîngerea recoltei şi cu privire la asigurarea îndeplinirii planului colectărilor de produse agricole în 1955.

În această problemă plenara a ascultat rapoartele prezentate de: tov. V. V. Maţkevici, locţiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S., tov. I. A. Benediktov, ministrul Sovhozurilor al U.R.S.S., tov. L. R. Kornieţ, ministrul Colectărilor al U.R.S.S., tov. P. I. Morozov, ministrul Agriculturii al R.S.F.S.R., tov. T. A. Iurkin, ministrul Sovhozurilor al R.S.F.S.R. şi tov. V. D. Kalasnikov, împuternicitul ministerului Colectărilor pentru R.S.F.S.R.

3. Raportul tov. N. S. Hruşciov cu privire la rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave.

4. Cu privire la convocarea Congresului al 20-lea al P.C.U.S.

Plenara a adoptat hotărîri corespunzătoare în toate problemele examinate.

Plenara C. C. al P.C.U.S. a mai ales ca membri ai Prezidiului C. C. al P.C.U.S. pe tovarăşii A. I. Kiricenko şi M. A. Suslov.

Plenara C. C. al P.C.U.S. a mai ales ca secretari ai C. C. al P.C.U.S. pe tovarăşii A. B. Aristov, N. I. Beliaev şi D. T. Şepilov.

*

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. în legătură cu raportul delegaţiei guvernamentale sovietice cu privire la tratativele sovieto-iugoslave.

Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. după ce a ascultat şi discutat raportul prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov cu privire la tratativele sovieto-iugoslave, a hotărît: să aprobe rezultatele tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Sosirea la Moscova a preşedintelui Ho Şi Min

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La invitaţia guvernului sovietic, la 12 iulie a sosit la Moscova delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam în frunte cu preşedintele şi primul ministru Ho Şi Min. Din delegaţie fac parte: Truong Şin, secretar general al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Le Van Ghien, ministrul Finanţelor, Fan An, ministrul Industriei şi Comerţului, Nguen Van Guen, ministrul Învăţămîntului, Nghiem Suan Iem, ministrul Agriculturii şi Silviculturii, Nguen Ziu Trin, şeful cancelariei preşedintelui, Ung Van Hiem, locţiitor al Ministrului Afacerilor Externe, Fam Ngok Thak, locţiitor al ministrului Ocrotirii Sănătăţii.

În întîmpinarea preşedintelui Ho Şi Min şi a membrilor delegaţiei guvernamentale pe aeroport au sosit: preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. K. E. Voroşilov precum şi N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, P. N. Pospelov, M. S. Saburov, M. A. Suslov. Pe aeroport se aflau de asemenea M. P. Tarasov, vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., D. T. Şepilov, preşedintele Comisiei de afaceri externe a Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S., P. I. Antropov, G. K. Jukov, I. G. Kabanov, N. A. Mihailov, P. I. Parşin, D. I. Razer, N. S. Rîjov, A. G. Seremetiev, V. P. Zotov, miniştri ai U.R.S.S. şi alţii.

Delegaţia a fost întîmpinată de asemenea de şefi ai reprezentanţelor diplomatice, acreditaţi în U.R.S.S., membrii ai ambasadelor şi legaţiilor, membrii ambasadei Republicii Democrate Vietnam.

...Ora 17. Avioanele argintii cu două motoare aterizează pe pistă. Din primul avion coboară preşedintele Ho Şi Min şi persoanele care îl însotesc... Călduroase strîngeri de mînă, îmbrăţişări prieteneşti, cordiale. Spre oaspeţi aleargă pionieri care le oferă buchete de flori.

K. E. Voroşilov şi Ho Şi Min se îndreaptă spre garda de onoare. Măreţ răsună imnurile de stat ale Republicii Democrate Vietnam şi Uniunii Sovietice. După ce a trecut în revistă garda de onoare, Ho Şi Min face cunoştinţă cu miniştri ai U.R.S.S., şefii ambasadelor şi legaţiilor care au venit în întîmpinarea lui, dă mîna cu membrii ambasadei vietnameze.

Preşedintele se îndreaptă spre reprezentanţii oamenilor muncii din capitală care îi salută şi totodată în persoana lui gloriosul popor al Vietnamului care a cucerit în luptă eroică victoria, care şi-a făurit un viitor luminos şi măreţ, salută poporul care, învingînd toate greutăţile construieşte o viaţă nouă, fericită.

Preşedintele Ho Şi Min răspunde în mod cordial la saluturile calde şi prieteneşti ale locuitorilor Moscovei. El se apropie apoi de microfon şi rosteşte o cuvîntare.

Cuvîntarea preşedintelui Ho Şi Min

Stimate preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Dragi tovarăşi şi prieteni!

Delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam este foarte fericită şi mişcată de a fi invitată în Uniunea Sovietică — bastion al revoluţiei, bastion al păcii în întreaga lume, marea ţară frăţească.

Ingăduiţi-mi ca în numele poporului vietnamez să transmit, populaţiei Moscovei şi întregului popor sovietic, un salut cordial şi să-mi exprim profunda recunoştinţă.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a arătat poporului vietnamez drumul victorios al luptei de eliberare.

Politica Uniunii Sovietice, îndreptată spre apărarea păcii în întreaga lume şi eforturile sale la conferinţa de la Geneva au ajutat poporul vietnamez la stabilirea păcii pe baza respectării independenţei, unităţii şi indivizibilităţii teritoriului.

În prezent în faţa poporului vietnamez stau sarcini uriaşe: consolidarea păcii, realizarea unităţii ţării pe calea unor alegeri generale libere potrivit acordurilor de la Geneva. Totodată noi trebuie să restabilim şi să dezvoltăm economia naţională distrusă în cei 8-9 ani de război, pentru a ajunge la înfăptuirea independenţei şi democraţiei în întreaga ţară.

În lupta noastră pentru înfăptuirea acestor sarcini avem profundă încredere că vom primi ajutor din partea Uniunii Sovietice, din partea celorlalte ţări frăţeşti şi a tuturor popoarelor iubitoare de pace din lume.

Forţele iubitoare de pace din lumea întreagă devin pe zi ce trece mai puternice. Politica de pace a Uniunii Sovietice se bucură pe zi ce trece de sprijinul şi aprobarea unui număr din ce în ce mai mare de ţări.

Sprijinim fierbinte politica Uniunii Sovietice care tinde spre rezolvarea problemelor internaţionale litigioase pe calea tratativelor şi posibilitatea coexistenţei paşnice a statelor avînd sisteme sociale diferite.

Sprijinim fierbinte declaraţia comună a preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., tovarăşul Bulganin şi a primului ministru al Indiei, domnul Nehru.

Sprijinindu-se pe cele cinci principii proclamate din nou în această declaraţie Republica Democrată Vietnam este gata să stabilească relaţii bazate pe egalitate în drepturi şi avantaje reciproce cu ţările vecine din Indochina şi din Asia de sud-est, cu Franţa, precum şi cu celelalte ţări ale lumii.

Dragi tovarăşi şi prieteni!

Îngăduiţi-mi să exprim recunoştinţă sinceră tuturor tovarăşilor şi prietenilor care ne-au întîmpinat astăzi cu atîta căldură. Sîntem ferm convinşi că vizitarea Uniunii Sovietice de către delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam va contribui la dezvoltarea şi întărirea continuă a prieteniei dintre ţările noastre.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele vietnamez şi sovietic!

Trăiască Uniunea Sovietică!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

★

Cuvintele de încheiere rostite de preşedinte în limba rusă sînt primite de asistenţă cu aplauze furtunoase. Răsună urale.

Într-un automobil deschis, împodobit cu steagurile Republicii Democrate Vietnam şi Uniunii Sovietice, iau loc Ho Şi Min şi K. E. Voroşilov.

În această oră de seară mii de oameni se aflau pe străzile oraşului de-a lungul cărora treceau membrii delegaţiei. Deasupra şoselei Leningrad şi a străzii Gorki sînt întinse pînze purpurii pe care sînt înscrise cuvintele: „Salut preşedintelui Republicii Democrate Vietnam, tovarăşul Ho Şi Min. Bine aţi venit". „Trăiască eroicul popor al Vietnamului"!

Declaraţia făcută de Nehru

CAIRO 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La Cairo, primul ministru al Indiei, Nehru a făcut reprezentanţilor presei o declaraţie în care a arătat că pretutindeni unde a fost — în U.R.S.S., Iugoslavia, Anglia, Polonia, Cehoslovacia şi Italia — a constatat o atitudine favorabilă faţă de apropiata conferinţă de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru mari puteri.

După cum anunţă ziarul „Le Progres Egiptien", întrebat fiind asupra atitudinii sale faţă de aderarea Pakistanului la blocul turco-irakian şi faţă de apropiata aderare la acest bloc a Statelor Unite Nehru a declarat: „Chiar dacă acest fapt nu va atrage după sine un nou război, în orice caz va scurta calea spre acesta".

Comentînd vizita lui Nehru la Cairo, ziarul „Al Gumhuria" scrie într-un articol de fond că Egiptul şi India urmăresc de mult ţeluri paşnice şi în prezent „aceste ţări acţionează împreună în apărarea păcii, în lupta împotriva pactelor imperialiste, care ameninţă stabilitatea şi pacea".

În dimineaţa zilei de 12 iulie, Nehru a plecat cu avionul de la Cairo la Delhi.

Scurte ştiri

★ MOSCOVA — La 11 iulie colonelul Bogdan Mamula, ataşatul militar al aerului al Republicii Populare Federative Iugoslavia, a oferit o recepţie în cinstea generalului-locotenent Z. Ulepici care se află în U.R.S.S., cu prilejul sărbătoririi Zilei Flotei Aeriene a U.R.S.S.

★ PARIS — Agenţia France Presse relatează că în după amiaza zilei de 11 iulie o furtună de o violenţă extremă s-a abătut asupra regiunii pariziene. Ploaia torenţială şi întreruperile de curent, datorate puternicelor descărcări electrice, au adus perturbări traficului feroviar în regiunea Parisului. Unele periferii ale oraşului au fost inundate.

★ BONN. — La Bonn s-a anunţat oficial că în cursul şedinţei din 11 iulie a cabinetului nu s-a putut realiza un acord asupra amendamentelor propuse la legile militare de comisia Bundestag-ului pentru problemele securităţii. După cum arată agenţia France Presse, în cursul viitoarelor 48 de ore cancelarul Adenauer va face un ultim demers pe lîngă reprezentanţii grupurilor parlamentare din coaliţia guvernamentală pentru a-i convinge să-şi schimbe atitudinea lor.

★ PARIS — La 12 iulie Adunarea Naţională din Franţa a ratificat în unanimitate, fără a-l mai dezbate, Tratatul de stat cu privire la restabilirea Austriei independente şi democrate.

★ WASHINGTON— La 12 iulie S. R. Striganov, însărcinatul cu afaceri al U.R.S.S. în S.U.A., a primit delegaţia agricolă a S.U.A. care pleacă în Uniunea Sovietică. În aceiaşi seară delegaţia S.U.A. urma să părăsească New York-ul plecînd spre Uniunea Sovietică.

Congresul Mondial al Mamelor

Apelul adresat O. N. U.

Congresul Mondial al Mamelor pentru apărarea copilului împotriva războiului, pentru dezarmare şi prietenie între popoare, care a avut loc la Lausanne între 7 şi 10 iulie 1955 se adresează Organizaţiei Naţiunilor Unite care a sărbătorit recent în spirit de înţelegere cea de a 10-a aniversare a întemeierii sale. În numele milioanelor de mame din 66 de ţări, Congresul îşi exprimă speranţa şi în acelaşi timp neliniştea.

La acest Congres mamele din ţările care au suferit de pe urma ororilor ultimului război mondial s-au întîlnit cu mamele din ţările în care rănile războiului sînt încă şi mai sîngerinde. Ele s-au întîlnit cu mamele japoneze, a căror copii sînt condamnaţi unei morţi lente ca urmare a acţiunilor radioactive ale exploziei bombei atomice. ele s-au întîlnit cu mamele din ţările coloniale şi semicoloniale unde exploatarea şi represiunile pun în primejdie viaţa copiilor şi zdrobesc năzuinţa popoarelor spre o civilizaţie mai înaltă.

Mare este neliniştea mamelor în legătură cu pregătirea războiului şi cursa înarmărilor care înghit resurse uriaşe pe seama fericirii familiilor şi în primul rînd a copiilor şi duc adesea la foame şi mizerie.

Mare este neliniştea mamelor pentru viaţa copiilor lor în faţa primejdiei unui război şi mai îngrozitor — a războiului atomic, care ameninţă cu nimicirea milioane de familii.

Copiii privesc zîmbitori viaţa. Ei au dreptul să crească şi să înflorească în fericire. De aceea mamele se adresează Organizaţiei Naţiunilor Unite a cărei activitate o urmăresc cu interes. Ele doresc ca Organizaţia Naţiunilor Unite să-şi îndeplinească pe deplin sarcina care şi-a propus-o în momentul înfiinţării sale — de a apăra tînăra generaţie împotriva războiului.

Mamele au primit cu bucurie rezultatele votului unanim care a avut loc recent în problema dezarmării şi folosirii paşnice a energiei atomice şi care a sădit atîtea speranţe în inimile femeilor.

Cu toată puterea dragostei noastre materne noi cerem:

Încetarea pregătirii sub orice formă a războiului;

Reducerea treptată şi controlată a armamentelor, ca început al dezarmării generale;

Interzicerea şi distrugerea armei atomice şi a tuturor tipurilor de arme de exterminare în masă;

Folosirea paşnică a energiei atomice.

Mamele cer respectarea dreptului popoarelor de a dispune ele însele de soarta lor şi condamnă ori ce amestec în treburile interne ale ţărilor.

Ele cer ca toate divergenţele internaţionale să se rezolve pe calea tratativelor.

Aceste măsuri ar garanta apărarea vieţii copiilor, ar crea condiţiile necesare pentru dezvoltarea lor multilaterală, ar oferi mamelor posibilitatea unei vieţi fericite.

Mamele din întreaga lume sprijină fierbinte orice iniţiativă, orice eforturi ale Organizaţiei Naţiunilor Unite îndreptate în aceste scopuri

Mesajul către conferinţa şefilor guvernelor celor patru mari puteri

LAUSANNE (Agerpres). — Noi, reprezentantele mamelor din 66 de ţări, care ne-am întrunit la Lausanne la Congresul Mondial al Mamelor pentru apărarea copilului, aprobăm convocarea conferinţei şefilor guvernelor celor patru mari puteri, urăm cu căldură conferinţei succese şi activitate rodnică, urăm ca bunăvoinţa care a dus la convocarea acestei conferinţe s-o însoţească permanent în cursul tratativelor şi să-i asigure un succes deplin.

Femeile care dau viaţă şi care încearcă un sentiment de profundă răspundere pentru viitor, femeile din care milioane au suferit şi au făcut sacrificii în timpul recentelor războaie, vi se adresează vouă în mîinele cărora se află astăzi puterea de a hotărî destinele omenirii.

Sperăm şi aşteptăm că vor fi confirmate următoarele principii:

Pot şi trebuie să fie rezolvate fără folosirea armelor toate divergenţele în domeniul vieţii internaţionale, inclusiv problemele privind acele ţări a căror scindare reprezintă o primejdie pentru cauza păcii;

Sistemul de securitate colectivă poate fi creat pe baza principiilor coexistenţei paşnice care au fost adoptate de popoare la conferinţa de la Bandung;

Trebuie stabilite condiţiile pentru dezarmarea substanţială şi generală a tuturor ţărilor;

Trebuie să fie obţinut imediat un acord internaţional care să interzică producţia armelor atomice şi termonucleare, să reglementeze şi să controleze distrugerea lor şi să interzică noi experienţe cu aceste arme;

Trebuie să se stabilească în măsura posibilului o colaborare internaţională mai largă pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice; trebuie înlăturate obstacolele care împiedică înţelegerea reciprocă internaţională;

Trebuie luate măsuri pentru asigurarea colaborării în domeniile economic, social şi cultural ceea ce are o importanţă vitală pentru prietenia şi înţelegerea între popoare.

Mamele din toate ţările nădăjduiesc că rezultatele conferinţei vor contribui la rezolvarea tuturor acestor probleme şi de aceea ele vor urmări cu atenţie încordată, cu speranţă, lucrările conferinţei şefilor guvernelor celor patru mari puteri.

O provocare a autorităţilor turceşti

SOFIA 12 (Agerpres). — A.T.B. transmite:

La 6 iulie a.c., un detaşament bulgar, făcînd parte din paza de frontieră, care patrula de-a lungul frontierei, la 500 de metri spre sud-est de satul Slivarevo, raionul Malko-Tirnovo şi la 250 de metri de malul rîului Rezvaia, a fost atacat subit cu focuri de arme trase de doi soldaţi turci aflaţi pe teritoriul turc.

În aceeaşi zi, mai tîrziu, trei soldaţi turci aflaţi pe malul rîului Rezvaia pe teritoriul turc au deschis focul împotriva detaşamentului bulgar al pazei de frontieră. În urma atacului cu focuri de arme a fost grav rănit în piept fruntaşul Pavel Stoilov care ulterior a încetat din viaţă.

Atacul cu focuri de armă, cu nimic provocat, al soldaţilor turci împotriva detaşamentelor noastre de pază, se spune în comunicat, care făceau serviciul pe teritoriul nostru bulgar pentru paza de frontieră, în urma căruia a fost ucis un grănicer, unul din fiii Bulgariei, nu poate fi apreciat altfel decît o acţiune criminală îndreptată în primul rînd împotriva eforturilor de a se îmbunătăţi relaţiile şi de a stabili încrederea reciprocă între Bulgaria şi Turcia. Această faptă josnică are, fără îndoială, caracterul unei provocări la adresa operei forţelor iubitoare de pace care luptă pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale şi pentru crearea înţelegerii dintre state, indiferent de orînduirea lor social-politică.

Opinia publică bulgară este îndreptăţită să se aştepte ca în legătură cu nota adresată de guvernul bulgar în privinţa uciderii grănicerului nostru, partea turcă să ia măsuri hotărîte pentru neadmiterea unor asemenea acţiuni lipsite de răspundere şi primejdioase, iar cei vinovaţi pentru atacul cu focuri de arme să fie traşi la răspundere.

Clişeul, reprodus după o revistă vieneză, înfăţişează o familie de algerieni, victimă a teroarei colonialiste. Ultimele săptămîni au marcat o înteţire a acţiunilor colonialiste de sălbatică reprimare a luptei patrioţilor algerieni pentru libertate. Măsurile singeroase la care au recurs autorităţile franceze au stîrnit indignarea opiniei publice mondiale. In Franţa, largi cercuri politice condamnă politica sîngeroasă dusă în Algeria de guvernul francez şi cer recunoaşterea dreptului firesc la independenţă naţională a poporului algerian.

Împreună cu poporul nostru, tineretul romîn cere cu tărie: să se pună capăt teroarei colonialiste din Algeria!

Cultură fizică şi sport

„Spartak" Moscova a învins F. C. Milano cu 3—0

MOSCOVA 12 (Agerpres). TASS transmite: După cum s-a anunţat, pe stadionul Dinamo din Moscova s-a disputat la 11 iulie întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele „Spartak" Moscova şi F.C. Milano, campioana Italiei. Victoria a revenit cu scorul de 3—0 (2—0) fotbaliştilor sovietici.

In primele minute jocul se menţine la centru. Ambele echipe acţionează cu prudenţă ca şi cum ar căuta să găsească punctele slabe în compartimentele formaţiei adverse. Apoi, fotbaliştii din Moscova pornesc vijelios la atac. Primul şut la poartă este tras în minutul 8, dar mingea expediată cu putere de Salnikov este respinsă în corner de portarul italian. Un atac al oaspeţilor îi dă prilejul lui Tucikus să se remarce, reţinînd printr-un plonjon spectaculos un şut al lui Nordhal. In minutul 13 Spartak înscrie primul gol: Ilin aleargă pe aripa stîngă şi pasează balonul în mijlocul careului de 16 m. unde se afla nemarcat Parşin. Acesta, din cădere, reia cu precizie şi mingea lovind bara de sus se opreşte în plasă. Cîteva minute mai tîrziu, Vicariotto se află singur, faţă în faţă, cu portarul Tucikus. El trage puternic, dar mingea trece pe lîngă bară. Spartak porneşte din nou la atac. Mijlocaşul dreapta Paramonov, care joacă al şaselea atacant îşi crează o poziţie favorabilă şi trage de la 16 m. însă mingea loveşte bara şi este degajată de un fundaş italian. Jocul se desfăşoară într-un ritm foarte rapid, ambele echipe dînd dovadă de o rară măiestrie tehnică. Echipa sovietică joacă însă cu mai multă ardoare şi păstrează mereu iniţiativa. In minutul 39, Parşin primeşte o pasă de la Tatuşin şi înscrie cu capul cel de al doilea gol. In repriza a doua, gazdele continuă să domine insistent, concretizîndu-şi superioritatea printr-un nou punct înscris tot de Parşin. Pînă la sfîrşitul jocului, Spartak atacă metodic şi apărarea italiană cu greu poate să salveze goluri gata făcute.

Echipa din Moscova a făcut una din cele mai frumoase partide ale sale, obţinînd o nouă victorie internaţională de valoare. De curînd, Spartak a reuşit să învingă cu 2—1 cunoscuta echipă iugoslavă Partizan Belgrad.

Intîlnirile de fotbal dintre echipele din Moscova şi echipa italiană F.C. Milano s-au situat la un înalt nivel tehnic, desfăşurîndu-se într-o atmosferă de prietenie şi sportivitate.

Turneul internaţional de tenis

PRAGA 12 (Agerpres). —

Marţi a continuat la Praga turneul internaţional de tenis la care participă jucători de frunte din Austria, Danemarca, R. P. Polonă, R.P.R., R. P. Ungară şi R. Cehoslovacă.

Doi dintre jucătorii romîni au reuşit să se califice pentru turul al doilea în proba de simplu. Tudor Bădin l-a eliminat pe jucătorul cehoslovac Svoboda în 4 seturi, 6—1, 6—2, 2—6, 6—4 şi Zacopceanu pe Smolin cu 3—0 (6—2, 6—3, 6—2).

În cel mai interesant meci al zilei s-au întîlnit Asboth (R. P. Ungară) şi Siroky (R. Cehoslovacă), doi din favoriţii turneului. După o luptă strînsă jucătorul maghiar a cîştigat cu 6—4, 3—6, 6—3, 8—6.

Pe scurt

● Cu prilejul celei de a 12-a aniversări a întemeierii Armatei Populare Albaneze, la 10 iulie a avut loc pe stadionul „Kemal Stafa" din Tirana întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipa „Dozsa" Budapesta şi „Dinamo" Tirana. Jocul a fost viu disputat, terminîndu-se cu rezultatul de 1—1.

● Pe stadionul Dinamo din Moscova s-a desfăşurat la 10 iulie un concurs de atletism la care au luat parte numeroşi atleţi sovietici de frunte. Cu acest prilej, cunoscutul sprinter I. Tokarev a doborît recordul unional în proba de 200 m. plat cu timpul de 20"9/10. În proba de 200 m. plat femei Z. Sofronova (Dinamo) a realizat timpul de 23"7/10, performanţă care este de asemenea superioară recordului unional. Campionatul unional de maraton, desfăşurat pe străzile Moscovei, a fost cîştigat de maestrul emerit al sportului I. Filin cu timpul de 2 h. 23'09"6/10, nou record al U.R.S.S.

SPECTACOLE

TEATRE: **Ansamblul de Estradă** (sala din Calea Victoriei nr. 174): Cer cuvîntul; **Grădina Boema:** Visele se împlinesc; **Teatrul Evreesc de Stat** (Grădina de vară din str. Mircea Vodă nr. 5): Stele rătăcitoare; **Echipa artistică a C.C.A.** (Grădina Victoria din Calea Victoriei nr. 117): Din toată inima; **Circul de Stat:** Primăvara la circ.

CINEMATOGRAFE: **Patria, Gh. Doja:** Inamicul public nr. 1 şi Ariciul neascultător; **Bucureşti, Grădina Progresul:** Inamicul public nr. 1 şi Mică reprezentaţie; **Infrăţirea între popoare, Flacăra, Tineretului, T. Vladimirescu:** Inamicul public nr. 1; **Lumina, Rahova:** Boul din Kulm; **Filimon Sîrbu, Elena Pavel, 23 August:** Dubla Lotte; **Victoria:** Hoţii de biciclete; **Maxim Gorki:** „...Şi Ilie face sport, Acvariu, Bun venit..., Eliza, Mică reprezentaţie; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutăţile zilei, Sărbătorirea zilei de 1 Mai la Moscova, Pionieria nr. 4/1955, Ştiinţa şi tehnica nr. 58/1955, Muzicanţii din Brema; **Boleslaw Bierut:** Libelula; **Al. Popov, Donca Simo, Olga Bancic:** Aventurile d-lui Pickwick; **8 Martie:** Capete de cîini; **Vasile Roaită:** Imblînzitoarea de tigri; **Cultural:** Chemarea destinului; **Unirea:** 2 x 2 = cîteodată 5; **N. Bălcescu:** Umberto D; **C. David:** Un om teribil; **Al. Sahia:** Vînătorul de mare; **Arta, Munca:** Mînăstirea din Parma; **Mioriţa:** Agentul nr. 13; **Moşilor:** Neamul Jurbinilor; **Ilie Pintilie:** Insula misterelor.

Declaraţia Agenţiei TASS

MOSCOVA 12 (Agerpres).

Agenţia TASS este împuternicită să declare următoarele:

În legătură cu apropiata conferinţă de la Geneva a şefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei, unii conducători americani şi englezi au făcut în ultima vreme declaraţii în problema germană. În aceste declaraţii lucrurile „sînt prezentate în aşa fel ca şi cum Uniunea Sovietică ar fi pierdut interesul" faţă de unificarea Germaniei şi ca şi cum ea ar vedea într-o Germanie unificată o primejdie pentru securitatea sa.

Asemenea declaraţii nu oglindesc situaţia reală, în măsura în care aceasta se referă la poziţia Uniunii Sovietice în problema germană.

Este îndeobşte cunoscut faptul că Uniunea Sovietică a pus permanent pe primul plan problema unificării Germaniei. Acestui fapt i se opuneau planurile care treceau problema unităţii Germaniei pe plan secundar şi care puneau pe primul plan crearea armatei vest-germane şi includerea Germaniei occidentale în blocurile militare ale puterilor occidentale.

Ce arată faptul că în ultimul timp au fost ratificate aşa numitele acorduri de la Paris care prevăd refacerea militarismului în Germania occidentală şi atragerea ei în Uniunea Europei occidentale şi în blocul Atlanticului de nord? Nu este oare limpede că prin aceasta statele participante la aceste acorduri au jertfit unitatea Germaniei planurilor de reînviere a militarismului german? Aceasta arată că înfăptuirea acestor planuri stă în calea restabilirii unităţii Germaniei.

De semnatarii acordurilor de la Paris depinde acum dacă Germania va rămîne şi de aci înainte ruptă în două, sau dacă naţiunea germană va fi reunită într-un singur stat şi dacă poporului german i se vor deschide largi posibilităţi pentru a-şi manifesta forţele creatoare în dezvoltarea paşnică a economiei sale, a bogatei sale culturi materiale şi spirituale.

Se spune că pentru restabilirea unităţii Germaniei în actualele condiţii ar fi de ajuns să se cadă de acord asupra tehnicii desfăşurării alegerilor pe întreaga Germanie. În această ordine de idei se aminteşte aşa-numitul „plan Eden" propus la conferinţa de la Berlin a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri în ianuarie 1954. Problemele legate de modul de desfăşurări a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, au bineînţeles o anumită importanţă. Dar în noua situaţie creată în Germania în legătură cu intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, de o importanţă hotărîtoare este problema dacă Germania occidentală va fi transformată într-un stat militarist, inclusiv în grupări militare sau dacă vor fi luate măsuri care să preîntîmpine o asemenea dezvoltare a Germaniei occidentale. Nu se poate admite ca această problemă principală pentru cauza unificării Germaniei şi asigurării securităţii europene să fie substituită prin problema subordonată ei privind modul de desfăşurare a alegerilor.

Uniunea Sovietică a fost şi rămîne adeptă a restabilirii unităţii Germaniei. Totodată Uniunea Sovietică este pentru luarea în considerare în mod cuvenit a intereselor şi drepturilor legitime ale poporului german şi pentru asigurarea consolidării păcii în Europa.

Există persoane care afirmă că unificarea Germaniei ar fi îngreunată de faptul că Uniunea Sovietică „este pătrunsă de teamă" faţă de unificarea Germaniei.

În legătură cu aceasta este cazul să se amintească că Uniunea Sovietică, eroicul ei popor, a apărat cu cinste libertatea şi independenţa sa în lupta împotriva Germaniei hitleriste, în slujba căreia au fost puse resursele industriale şi militare din aproape întreaga Europă. Cu atît mai mult va şti ea să se apere în prezent, cînd eforturile sale îndreptate spre asigurarea păcii şi securităţii popoarelor unite cu eforturile multor altor state iubitoare de pace din Europa şi Asia, se bucură deja de sprijinul tot mai larg al popoarelor întregii lumi.

Uniunea Sovietică este adversara politicii de reînviere a militarismului german şi de atragere a Germaniei occidentale, la fel ca şi a Germaniei unificate în grupări militare nu pentru că ea se teme de o Germanie unificată militaristă, ci pentru că o asemenea politică duce la agravarea primejdiei unui nou război. Un nou război însă dacă ar isbucni ar provoca uriaşe şi nemaiîntîlnite jertfe omeneşti şi distrugeri materiale. Într-un război modern odată cu apariţia noilor tipuri de arme de exterminare în masă — arma atomică, cu hidrogen, armă rachetă şi altele — care nu existau în trecut, nici o ţară participantă la război nu va putea fireşte evita distrugeri şi jertfe uriaşe. Or, este puţin probabil ca cineva să se îndoiască că un nou război nu ar prezenta o primejdie din cele mai mari pentru Germania însăşi, Germania s-ar găsi în centrul operaţiunilor militare, cu toate nenumăratele lor dezastre pentru poporul german.

Rezolvarea problemei germane este în mod indisolubil legată de asigurarea securităţii întregii Europe. În acest fel este privită această problemă de toate ţările europene care ţind spre asigurarea condiţiilor dezvoltării lor paşnice.

Dacă în condiţiile actuale nu s-ar reuşi să se realizeze dintr-o dată un acord cu privire la reunificarea Germaniei pe baze paşnice şi democrate, va fi necesar să se obţină pas cu pas rezolvarea acestei sarcini pe căile atenuării încordării internaţionale. Acestui ţel i-ar corespunde crearea unui sistem general european de securitate colectivă cu participarea la acest sistem a statelor europene indiferent de deosebirile în orînduirea lor socială şi de stat.

La rîndul lui, poporul german este şi el nu mai puţin interesat decît alte popoare în crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. La acest sistem de securitate ar putea participa atît Republica Democrată Germană, cît şi Republica Federală Germană a căror apropiere este necesară pentru a grăbi restabilirea unităţii Germaniei. Bineînţeles că îndată ce va fi restabilită o Germanie democrată şi iubitoare de pace, ea îşi va ocupa locul meritat în familia popoarelor europene iubitoare de pace, unite printr-un sistem de securitate colectivă.

In prezent, cînd se vorbeşte despre viitorul Germaniei, în mod obişnuit nu se ascunde faptul că, potrivit planurilor adepţilor creării de blocuri militare în Europa, Germania unificată trebuie să facă parte din grupările militare ale puterilor occidentale. Uniunea Sovietică ca şi celelalte ţări iubitoare de pace nu poate să nu ţină seamă de aceasta. In această ordine de idei, să ne fie îngăduit să întrebăm care ar fi atitudinea puterilor occidentale dacă Uniunea Sovietică ar pretinde ca rezolvarea problemei unificării Germaniei să fie condiţionată de participarea Germaniei Unite, de pildă, la Tratatul de la Varşovia. Fără îndoială că acest lucru nu s-ar bucura de aprobarea puterilor occidentale.

In prezent este recunoscut faptul că rezolvarea problemelor internaţionale nereglementate depinde în multe privinţe de stabilirea şi întărirea încrederii între state. Aceasta se referă direct atît la problema germană şi la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, cît şi la problema reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice. Atenţia popoarelor este acum concentrată tocmai asupra acestei probleme.

Celor patru puteri le revine o mare răspundere faţă de popoare în ce priveşte soarta păcii. Aceasta obligă pe oamenii de stat ai acestor puteri care urmează să se întîlnească la Geneva, să găsească căile de rezolvare a problemelor nereglementate în interesul micşorării încordării internaţionale şi întăririi păcii.

In ce priveşte Uniunea Sovietică, din întreaga ei politică externă rezultă că ea va contribui prin toate mijloacele la înfăptuirea acestor scopuri.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152-52